LIET. BIBLIOG. TARYBOS DOVANA

LAIKAS

Nr. 248 XI M.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
No. 524296

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL
Franqueo Pagado Concesión Nº 4288
Tarifa Reducida Concesión Nº 4015

PERIODICO QUINCENAL LITUANO — 3 DE DICIEMBRE — GRUODŽIO 3 D. 1959 M.

MŪSŲ DŽIAUGSMAS

Paties Dievo įsakymu Mozė įvedė žydų "jubilējinius metus", paminēti Dievo suteiktas tai tautai gērybes. O kad džiaugsmas būtų didesnis, tais metais visi izraelitai gaudavo įvairių gērybių, dovanų, laisvių.

Katalikų Bažnyčia taip pat turi jubilējinius metus, per kuriuos tikintieji, didesniam džiaugsmui, gauna įvairių dvasinių malonių: visų nuodēmių ir už jas bausmių atleidimo, kad džiaugsmas dēl Dievo suteiktųjų malonių per praējusius metus, pasireikštų Dievui dar didesniu dēkingumu.

Tai ką Bažnyčia taiko visai tikinčiųjų bendruomenei, panašiai daro ir atskiros organizacijos, net pavieniai asmenys švęsdami jubiliejus, paminēdami kokį nors reikšmingesnį įvykį, pasidžiaugdami juo. Taigi ir Marijonų Vienuolija, šiais metais švęsdama jubilējinius metus, mini džiaugsmingai įvykį prieš 50 metų, kada didelēs minties ir širdies asmuo, arkiv. Jurgis Matulaitis ēmēsi didvyriško žygio — atgaivinti jau bemerdējančią Marijonų Vienuoliją.

O jubilējaus metais pasidžiaugti yra kuo. Marijonų atlikti darbai Bažnyčioje yra aiškiai matomi ir dideli. Iš mažos sēklos išaugusi į didelį šakotą medį Vienuolija, rēmējų ir geros valios žmonių padedama, įsijungē į sielų išganymo darbą rekolekcijomis, misijomis, parapiniu darbu, jaunuomenēs auklējimu, mokyklomis, organizacijomis, katalikiška spauda, misijomis katalikų ir nekatalikų tarpe.

Marijonų eilēse yra ir tokių, kurie persekiojami dēl Kristaus ir Bažnyčios savo kančiomis ir mirtimi savąjame kūne papildo tai, "ko Kristaus kančiomis netenka. . . jo kūnui, tai yra Bažnyčiai!" (Kol. I. 24).

Marijonų vienuolijos šūkis, Atnaujintojo parinktas — Kristui ir Bažnyčiai — rodē jiems *kelią per* 50 *metų; jis yra kelrodis ir ateities darbams, ne tik dirbti, bet ir kentēti dēl to paties idealo.*

Jubilējaus metais dar ryškiau iškyla asmenybē to Vyro, kuris su nepalenkiamu pasiryžimu, su nepalaužiama drąsa ir visišku pasišventimu atliko Vienuolijos atgaivinimo darbą. Jis pats atsidējęs ir visas jēgas pašventęs Kristaus ir Bažnyčios tarnybai, norējo, kad tuo pat keliu eitų ir jo dvasiniai vaikai marijonai. Vienuolijos Bažnyčioje visais laikais buvo ne tik šventumo ir tobulesnio gyvenimo židiniai, bet ir Bažnyčios talkininkai, atlieką Bažnyčioje įvairius jiems pavestus darbus. Ark. Jurgis norējo, kad ir lietuvių tauta turētų tokių darbininkų. Tam tikslui atnaujino marijonus, steigē Nekalto Švč. P. Marijos seserų Kongregaciją. Šių vienuolijų darbo vaisiais ir talka naudojasi lietuviai katalikai Kristaus karalystę čia žemēje beplatindami.

Bet mūsų džiaugsmas šiemet yra dar didesnis ir dēl to, kad Vienuolijos Atnaujintoją, mums lietuviams taip brangų ir savą, įvertino ir Šventasis Sostas: sulaukēme pirmojo Šv. Sosto sprendimo jo beatifikacijos byloje. Šių metų birželio 23 d. Vatikane susirinko kardinolai svarstyti Dievo Tarno Jurgio Matulaičio raštams paskirtų cenzorių arba tikrintojų nuomonēs. Jie nutarē, kad Dievo Tarno raštuose nēra nieko, kas galētų kliudyti tolimesnei bylos eigai. Šį kardinolų sprendimą 1959 *m. birželio* 26 *d. popiežius Jonas XXIII aprobavo ir patvirtino. Tuo būdu Bažnyčios Galva pirmą kartą tarē savo žodį arkv. Jurgio reikalu.*

Čia prisimena Dievo Tarno arkv. Jurgio noras sunykti, susidēvēti, būti skarmalu, kuriuo šluostomos dulkēs, o paskui metamas šalin, kad tik Dievo Bažnyčioje bent vienas kampelis būtų švaresnis, šviesesnis. Jo didvyriškas nuolankumas per Kristaus Vietininką gauna Dievo, "kuris pakelia vargšą iš dulkių. . . kad pasodintų jį su kunigaikščiais" (Ps. 112, 7-8), *tinkamą įvertinimą ir atlyginimą. Bažnyčia ištikimą ir nuolankų savo sūnų pamažu kelia į altoriaus garbę.*

Po šio pirmo Šv. Sosto sprendimo yra atviras kelias į dar svarbesnį antrąjį, kada popiežius pasirašys dokumentą, kuriuo Dievo Tarno Jurgio byla bus paimta pilnai į Šventojo Sosto globą ir bus vedama jo autoritetu.

Tam reikia dar didelio pasiruošimo. Postulacija su advokatų pagelba, pasiremdama liūdininkais, turi įrodyti, kad kandidatas į šventuosius yra tikrai vertas tokio Šventojo Sosto dēmesio. Čia ir Tikējimo gynējas turēs savo žodį. Visi raštai ir advokatų nuomonēs, Tikējimo gynējo ir kiti reikalingi dokumentai turēs būti atspausdinti ir išdalinti kardinolams, kurie yra paskirti spręsti visą beatifikacijos reikalą. Kai jie pareikš savo nuomonę ir padarys sprendimą, tik tada popiežius tars savo žodį — nuspręs apaštališkuoju autoritetu, kad tolimesnē byla jau yra tiesioginēje Šv. Sosto žinioje, kitaip tariant, prasidēs apaštališkasis procesas.

Visi marijonų bičiuliai ir tie, kurie domisi arkv. Jurgio beatifikacijos byla, yra prašomi melstis intencija, kad tas antrasis labai svarbus Šventojo Tēvo žodis būtų palankus mūsų bylai ir kad pati byla susilauktų garbēs būti toliau svarstoma jau pačio aukščiausio Bažnyčios autoriteto vardu.

Generalinē Marijonų Postulacija
Roma, via Corsica I.

Baltų Taryba siekia, kad būsimose konferencijose nebūtų apeitas ir Pabaltijo Valstybių klausimas

(E) Š. m. lapkričio 16 d. Baltų Taryba buvo susirinkusi posēdžio Reutlingen'e. Šį kartą pirmininkavo VLIKo Vykd. Tarybos pirm. J. Glemža. Iš lietuvių pusēs dar dalyvavo dr. P. Karvelis, ir latvių min. R. Liepinš ir mag. A. Šiide, iš estų pulk. L. Jakobsen ir G. Bušman.

Buvo apsvarstyta bendra Europos politikos raida, išryškinant vyksmus, kurie liečia ar galētų liesti ir Pabaltijo tautas. Ryšium su karų viršūnių konferencijoje Paryžiuje. Pabaltijo tautų atstovai siekia, kad nē vienoje reikšmingesnēje būsimoje konferencijoje nebūtų apeitas Pabaltijo klausimas.

Ir šiame posēdyje tartąsi, kaip tinkamiausiai paminēti sekančiais metais Pabaltijo valstybių okupacijos ir įjungimo į Sovietų Sąjungą dvidešimtmetį.

Ryšium su taja sukaktim numatoma susižinoti su radiofonais, kad įjungtų į savo programas ir pabaltietiškas transliacijas.

Pabrēžta, kaip svarbu yra paruošti dokumentinēs ir publicistinēs medžiagos apie Pabaltijo valstybes ir tautas svetimomis kalbomis, kurią būtų galima panaudoti netik tokių sukaktuvių proga, bet ir kitais atvejais. Reikalinga su Pabaltijo klausimais eiti į svetimąją spaudą.

ŠV. TĒVAS JONAS XXIII LAIMINA MARIJONUS, "LAIKO" BENDRADARBIUS IR SKAITYTOJUS

Chruščiovo mestu obalsiu likviduoti pereitojo karo liekanas Europoje, nusistatyta iš naujo kreiptis į Vakarų valstybes, kad jos ir iš savo pusēs keltų ir palaikytų reikalavimą likviduoti karo liekanas Pabaltijo erdvēje — sovietinę okupaciją LIETUVOJE, LATVIJOJE ir ESTIJOJE. Nutarta tuo klausimu įteikti naują memorandumą Fed. Vokietijos vyriausybei Bonnoje, kuri bus atstovaujama būsimoje Va-

ĮVAIRIOS ŽINIOS

▬ Šv. Tēvas Jonas XXIII, š. m. lapkričio 24-ją kukliai šventē 78 m. amžiaus sukaktį. Daugybę sveikinimo telegramų gavo iš viso pasaulio įžymiųjų žmonių. Atsakydamas į sveikinimus pareiškē, kad visi pirmieji popiežiaus pareigose metai prabēgo kaip viena diena.

▬ Lapkričio 30 d. W. Churchill atšventē 85 metų amžiaus sukaktį.

▬ Sov. Aukšč Taryba oficialiai 8-jai sausio kviečia Italijos prez. G. Gronchi su G. Pella Maskvon.

▬ Panamoje, riaušių metu 9 Amerikos ir 19 panamiečių karių buvo sužeista.

▬ Šešios Vakarų Europos valstybēs: Prancūzija, Italija, Olandija, V. Vokietija, Belgija ir Luksemburgas sutarē kas trys mēnesiai susirinkti aptarti bendrų reikalų. Sekantis posēdis bus 1960 m. sausio 25 d. Romoje.

▬ JAV ir komunistinē Kinija notomis aiškinasi dēl Amerikos piliečio pagrobimo, kankinimo Bombay konsulate.

▬ The New York Times praneša, kad praeitą pavasarį į JAV ambasadą Vienoje yra atbēgęs pagrindinis slaptosios sov. polic. agentas, pulk. Pavel Monat.

MARIJONŲ VYR. VADOVYBĒS IR KOLEGIJOS NAMAS ROMOJE, KUR RUOŠIASI NAUJIEJI DARBININKAI

▬ Danijos atstovas prie JT Paul Bang-Jensen lapkričio 26 buvo nušautas New York'o viename parke.

(E) Fed. Vokietijos kancleris dr. Adenauer savo vizito metu Londone susitaręs su Didž. Britanijos premjeru McMillanu dēl būsimos viršūnių konferencijos darbotv. ir kitais klausimais, nors smulkus komunikatas ir nepaskelbtas.

▬ Argentinos bei Urugvajaus lietuviams komunistams duotas trijų mēnesių leidimas lankytis okupuotoje Lietuvoje, tęsēsi tik 26 dienas. Sugrįžę pasakoja, kad ten labai graži laisvē ir gerovē klesti,kad jie, laikydamiesi patarimo: "gero daikto po truputį" paragavę skubējo Maskvon pas Argentinos konsulą, kad sugrįžimas Argentinon nedingtų, o gal ir kiti reikalai vertē kelionę po "draugišką" Tēvynę nutraukti.

▬ Įleis daugiau nekvotinių imigrantų. Remiantis naujuoju įstatymu, kurį šiomis dienomis pasirašē prez. Eisenhower'is, galēs atvykti pas gimines apie 57.000 nekvotinių imigrantų. Tas skaičius, bet gi, neįeina į reguliarias kvotas paskirtas kiekvienam kraštui, tame skaičiuje ir Lietuvai.

(E) Žinomas Rytų Europos žinovas dr. Klaus Mehnert, žurnalo "Osteuropa" vyr. redaktorius, vienoje paskaitoje Reutlingene t.k. pareiškē, kad kelionēs po Sovietų Sąjungą jis pastebējęs, jog niekas netikįs dabartinēs padēties ilgesniu pastovumu. Chruščiovas, tiesa, dabar jokio karo nenorįs, jam rūpi įsitvirtinti ypač ūkio srityje. Sovietų pasiryžimą ūkiniai lenktyniauti su JAV-ēmis neēsą galima imti lengvomis, nors ir esą tikra, kad ūkiniai Amerika dar ilgai pirmaus.

(E) Rytų-Vakarų viršūnių konferencija galēsianti įvykti balandžio mēn. pabaigoje Ženevoje - taip tarp savęs susitarę Vakarų valstybių premjerai.

(E) Chruščiovas Vakarams ir vēl pagrąsino. Savo kalboje Sov. Sąjungos žurnalistų suvažiavimo priēmime Maskvoje jis pabrēžē, kad Sovietai sutinka visiškai nusiginkluoti. Tačiau, jei padētis nusiklotų kitaip, Sovietų Sąjunga galinti savo branduolinių ir raketinių ginklų ištekliais nušluoti nuo žemēs paviršiaus visus savo priešus. - Chruščiovas ir vēl pabrēžē, kad visas Berlyno (ir ne tik vakarinio, bet ir Berjos sovietinēs zonos) dalis.

BE REIKALO

KIENO NAUDAI HERTER'IO POLITIKA?

JAV sekretorius Christian A. Herter'is yra pareiškęs: "Rytai ir Vakarai privalo kultūriniu bendravimu ir asmenų mainais vieni kitus geriau pažinti, suartėti ir taikingai belenktyniaudami ramybėje susigyventi. Tam įgyvendinti, mano draugas — Amerikos užsienių politikos planavimo vadas, Charles E. Bohlen, yra pataręs pakviesti N. Kruščiov'ą apsilankyti Amerikon. Jis gerai pažįstamas ir prez. Eisenhower'iui, yra Rusijos reikalų specialistas, puikiai kalbąs rusiškai ir neblogas golfo žaidėjas. Jis, prez. Roosevelt patarėjas ir vertėjas Jaltos konferencijoje, Amer. atst. Maskvoj . .

Camp David pasimatymas neužbaigė magiškai šaltojo karo. Tą atliks Viršūnių konferencija. Ir dėl to, negali būti atidėliojama".

JUNTINĖS TAUTOS IR VENGRIJA

JAV norėtų sugyvenimo, taikos ir laisvės visiems. O JT šokdinamos sovietų, žadina juos iš taikingos svajonės. Štai Kūbos ir Indijos atstovai įteikia reikalavimą JAV bazėms atsitraukti iš P. Korėjos. JT prez. Dag Hammerksjold ir Indija pataria, Laos "sukilėlių" kaltinimą iš JT, dėl santykių pagerinimo, atsiimti. Pekino radijos triūbija, kad amerikonų karinis "kontaplis", kuris "yra pamynęs švenčiausias kinų laisvės teises Formozoje ir Taiwan krašte", ko greičiausiai būtų pašalintas. Tam pritaria ir Kruščiov'as, o Amerika tam sušvelninti JT iškelia Vengrijos klausimą, kuris 57 balsais prieš 10 ir 15 susilaikant, priimamas. Maskva niršta, kad yra "kišamąsi grynai į vidaus reikalus kitos valstybės ir yra ardomi Camp David malonių susitarimų pamatai. Nikita Kruščiov'as š. mėn. 29 atskridęs į Vengrijos sostinę Budapeštą, Janos Kadar buvo meiliai apkabintas ir išbučiuotas keliant ovacijas 500 "rinktinių" žmonių. Kad "amerikonai kolonistai" nemėgintų vėl Vengrijos "liaudies užgrobti", J. Kadar meldė Kruščiov'ą palikti bolševikų armiją, kas, žinoma, Nikitos maloniai buvo įsipareigota įvykdyti.

V. EUROPA IR AMERIKA

Vokietijos klausimas po Eisenhower'io — Kruščiovo pasikalbėjimų, dar jautresnis pasidarė. Pasitarimas apie dvi Vokietijas, slepia šaltojo karo lenktyniavimą, kurio vadžios yra Kruščiov'o rankoje. Tas sukelia nerimą netik V. Vokietijaj, Prancūzijai, bet ir visai Vakarų Europai.

DeGaulle su Adenauer'iu dažnais susibėgimais lukštena Herter-Bohlen Europos ir Azijos išpardavimus Maskvai, po draugysčių ženklais slepiamus. Stiprina tarpusavinius santykius su Vakarų Europa bei Anglija ir aptaria būsimąsias suvienytos Vokiet. galimas sienas. Adenauer'is, nuvykęs pas MacMillan'ą Londonan, visuotino susitarimo nelaimėjo, nors kaip "gražus asmuo", puotos metu publikos mielai buvo apdainuotas.

JT-tų uždraudimas Prancūzijai atominę bombą Sacharos dykumose išbandyti, pastarąją veik nuo š. Atlanto pakto atskėlė. O amerikiečių Atlas Able raketą mėnulin, kurios paleidimas iš 3-6 d. spalio buvo nukeltas į 27-ją lapkričio, nesekmė, dar labiau Vakariečiams drąsą atėmė (raketa, dėl aiškaus sabotažo, po 4 min. 30 sek. iššovimo vandenynan įkrito). Eisenhower'is to nuotykio išgązdintas siūlo: "sumažinti ginklavimąsi, kad visas kraštas įgytų didesnį saugumą ir pranyktų branduolio karo grėsmė"?! O kadangi nieko negalima padaryti, tai šaltąjį karą siūlo perkrikštyti taikos vardu ir gyventi ramiai. Bet savo nervams apraminti bei išsiblaškyti, gruodžio 3-ios vidurnaktyje leidžiasi į 32.000 kilometrų kelionę po Europos, Azijos ir Afrikos valstybių sostines.

NIXON KALBA:

Didžiausias dabartiniu metu komunistinio bloko pavojus yra ne jų grąsinimas iš lauko, bet jų organizuojama revoliucinė netvarka iš vidaus. Kalbos apie taikingą sugyvenimą ir ūkinį bei kultūrinį lenktyniavimą pridengia pagrindinį veikimą".

O amerikiet. R. Drumond (NYHT) skiltyse rašo: "Niekas taip nepadeda Kruščiov'ui ūkinėse lenktynėse su Amerika, kaip plieno ir kiti jųjų įkvėpti streikai, paraližavę Amerikos gamybos pažangą. Pramonė ir darbininkai, penktosios kolonos vadovybėje, demokratinę laisvę naudoja vienas kitam sunaikinti. Aš jaučiu, pabrėžė jis, kad komunistai negali mūsų nugalėti, bet mes patys save sunaikinsime.

Kruščiov'as žadėjo mus palaidoti, bet jam to nereikės, — mes patys save "draugiškai" laidojame. . . "

MAINAI IR . . .

Sov. "draugysčių" agentas Jurgis Žukov'as, pasirašęs kultūrines mainų sutartis su JAV ir Suv. Arabų valstybėmis, skubėjo Londonan. Anglai trokšta pasikeisti mokiniais - studentais, mokslininkais ir kultūrininkais. Štai pavyzdys, ką bolševikai mainais pasiekia: Amerikos pilietis R. E. Webster pagyvenęs Maskvoje, Amerikos atstovybei grąžino pasą ir atsisakė pilietybės. Pasiaiškino, kad jis priėmęs Sovietų pilietybę dėl savo įsitikinimų?

SUGYVENTI AR PERGYVENTI?

Abi šalys: Amerika ir Rusija, norėtų nusimesti ginklavimosi išlaidų naštas ir čia sutaria. Amerika tik dešimtadalį, o Sov. Rusija ketvirtadalį visų valst. išlaidų ginklams skiria. Bolševikų diktatoriui visai lengvai tai įgyvendinama, tik ne demokratinių JAV vairuotojams. Atominio, branduolinio ir dirbtinų sateitų amžiuje karo grėsmė gimdo bendrus reikalus ir bendrus rūpesčius: **kaip išsilikus nesunaikintam?**

Vienintėlis kraštas, kuris galėtų imtis karo — tai Kinija. Kinijos vadai ciniškai ne kartą pastebėjo, kad ir po atominio karo, Kinijoje liksią 300 milijonų, kurių pakaks užvaldyti praretėjusį pasaulį. Toks supratimas nėra paguoda nė Kruščiov'ui, kuris tikisi penktąja kolona Vakariečiams vadovauti ir esamą "statu quo" pasaulio padalinimą įteisinti, dėl viršūnių konferencijos nerimsta. Jis norėtų prieš susitikimą su De Gaulle dar su visais bendrai pasikalbėti.

KRUŠČIOV'O ATVIRI ŽODŽIAI PO KELIONĖS Į JAV

"Esame gimę komunistais. Gyvename kaip komunistai ir jokiu būdu to neatsisakysime. Esame pasirengę sunaikinti savo atominius ginklus. Težino visi, kad per vienerius metus esame pasigaminę 250 raketų su vandenilio bombom smaigalyje. JAV-bių prez. D. Eisenhower parodė valstybinę išmintį, įvertindamas dabartinę tarptautinę padėtį, parodė drąsą ir valią . O p. Herter, JAV sekretorius, irgi, dalyvaudamas susitikimuose ir pasikalbėjimuose nuveikė naudingą darbą. Tačiau tarybinės liaudies atstovams viešint Amerikoje, buvo pastebėtos pastangos rodyti priešiškumą arba antipatiją. Fašistuojantieji pabėgėliai iš įvairių šalių klajojo iš miesto į miestą, išeidami parodyti keletą pasigailėjimo vertų plakatėlių. Nereikia slėpti, jog Amerikoje yra jėgų, kurios veikia prieš įtempimo sumažinimą, už šaltojo karo išsaugojimą. Tokius žmones, tokias piktąsias jėgas piktųjų dvasių reikia išvilkti, reikia parodyti, reikia viešai išplakti, reikia iškepti kaip velnius keptuvėje. Tegul pyksta tie, kurie nori tęsti šaltąjį karą! Jų neparems paprastieji žemės žmonės, jų neparems tie, kurie turi žmogaus protą. Ir težino tie, kad mūsų laikais pradėti karą gali tik beprotis, kuris ir žus jo liepsnose. Tautos turi užvilkti tiems bepročiams tramdomuosius marškinius". Tai tokį velniškos keptuvės malonumą Nikita dovanos "saviems" repatriantams.

AŠ SIUNČIAU RUSŲ KARIŲ GAUJAS VENGRIJON!

Kriokė Nikita Kruščiov'as Budapešto darbininkų "susirinkime": "Ar nusileisti kontrarevoliucijai? Koks geriausias būdas būtų padėti Vengrijos darbo klasei prieš sukilėlių jėgą, svarstėme mes Maskvoje. Kai kurie iš mūsiškių bijojo, kad mūsų pagelba nebūtų blogai kai kurių suprasta. Bet aš sakiau, kad praėjo jau tos išminties laikai,o dabar, nedelsiant, bet ko skubiausiai reikia vengrų darbininkams padėti.

Caras Nikalojus II nedelsė 1848 m. vengrų sukilimo malšinti ir skubėjo padėti imperatoriui Pranui Juozui pagal "Šventosios Sąjungos" įsipareigojimus. Tad kaip gi galėjo Sov. Sąjunga atsisakyti 1956 m. nepatarnavus Vengrijai, kurioje mūsų daliniai pastoviai įsitvirtinę buvo ir mūsų geriausi sūnūs kontrarevoliucionierių buvo smaugiami! Vakarai nesigėdino užslopinti tuoj po II-jo pasaulinio karo komunistinį judėjimą Graikijoje. Apie tai kapitalistai niekad nedvejoja, kai priseina perkeisti kitą kapitalistinę santvarką. Su didžiausiu pasitenkinimu imperalistų seilės varvėjo dėl galimybės išvirsti Vengrijai iš socialistinės stovyklos. Bet mūsų jėga viršijo Vakarus. Mūsų ginklai yra pranašesni. Kai mūsų raketos įsitvirtina mėnulyje, jųjų jūros dugne mirksta! Neturime prievartauti vieni kitus! Tarsimės, iki kol atsieksime pozityvių išdavų.

Kai kurios tautos bijosi staigaus socializmo plitimo, tačiau turi pripažinti, kad darbininkų valdžios jėgoje pagaminti išdirbiniai yra geresni už kapitalistų. Yra neginčytina, kad mes vis naujus žemės plotus užimame ir jų turtus žarstome naujo žygio galutinei pergalei žmonijos pažangoje. Tad gi, visuome turime neatsisakyti vis žengti pirmyn.

1960 m. tedirbsime tik po 7 val., o 1964 m. po 6. Nesibijome bedarbės, nes mūsų turtingumas pastoviai vis kyla. Tegyvuoja Janos Kadar, mūsų geriausias draugas!

KAS DAR DIDINA NIKITOS NERIMĄ?

Žinomas publicistas Salvador de Madariago "Neue Zuericher Zeitung" 300 nr. straipsnyje įspėja Vakarus nenusileisti Kremliui, ypač nepripažinti sovietinio Rytų Vokietijos rėžimo. Jei tie, kurie pasisako už sov. R. Vokietijos pripažinimą, tarsi biją karo, tai komunistinis pasaulis kaip tik tada vykdo agresiją, kol antroji pusė traukiasi ar leidžiasi į derybas. Tikroji priemonė atgrąsinti sov. vadus nuo karo yra ta, kad jie bijo, jog prie pirmojo šūvio galėtų prieš jų tiraniją sukilti visa Rytų Europa. Sov. Sąjunga kaip tik siekianti išnaikinti Rytų Europos žmonėse paskutinę karo viltį ir pasipriešinimo žiežirbą. Ten žmogus nieko nuosavo neturėdamas, nieko nebijo prarasti, o per karą išlikus gyvam, labai vilioja geresnio gyvenimo žavumas.

New York "Tre House of Sekrets" leidinyje yra plačiai aprašyta apie rusuose stipriai beplintantį tautinio solidarumo sambūrio NTS kontrarevoliucinį veikimą. Kad išvengus išdavimų, sambūris yra padalytas į 2-3 žmonių grupeles, kurie vientik sužino iš raštų trišakės ženklų apie bendraminčius kovos draugus. Pav. NTS savaitrtščio Possev vienas egz. grįžo per Rytų Vokietiją su 300 ženklų -šakių. Tai reiškia, kad tiek žmonių jį skaitė. Diktatoriai bijo tautos daugiau, negu tauta diktatorių ir iš to nerimo blaškosi ir "keliauja", rašo NTS Possev redakt. E. Romanov.

kun. A. Lubickas

Fidel Castro pakvietė VLIKO Pirm. atsilankyti į Kubą

(E) VLIKo pirm. dr. A. Trimakas neseniai pasiuntė kartu su JAV Prieškomunistinės Veiklos Komiteto atstovais telegramą Kūbos dabartiniam premjerui Fidel Castro, prašydami jį nepersekioti prieškomunistinių Kūbos veikėjų. Jų tarpe yra žymių Lietuvos draugų. Į pasiųstąją telegramą buvo tuoj pat atsakyta taip pat telegrama. Fidel Castro kabineto vyr. direktorius dr. Juan Orta savo telegrama kviečia dr. Trimaką atvykti kartu su pulkininku Charles Green jr. į Kūbą įsitikinti, kad Fidel Castro vyriausybė neesanti komunistinė.

— — —

(E) Telšiuose įsikūrė naujas dainų ansamblis. Naujame Telšių ansamblyje dalyvauja apie 120 žmonių. Į repertuarą atrinkta daug laudies dainų. Žemaičių ansambliui vadovauja Petras Žilevičius.

— ◆ —

(E) Negrams geriau negu Pabaltijo tautoms. Junkt. Tautų mandatinių kraštų taryba nutarė buv. vokiečių Togo kolonijai netrukus suteikti valstybinę nepriklausomybę.

DARBININKŲ KLAUSIMU

DĖL NAUJOS NUOSAVYBĖS SANTVARKOS

Paskutiniame "Laiko" straipsnyje rašėme, kad daug darbininkų kapitalizmo neteisybių ir marksizmo įtakoje reikalauja privačios nuosavybės fabrikus pervesti į bendruomenės arba valstybės nuosavybę.

Marksistai šaukia:

— Privati nuosavybė — tai vagystė! Vagystė kito prakaito ir darbo vaisių bei pasisavinimas visų žmonių turto!

Gi darbdaviai kapitalistai, persiėmę liberalizmo dvasia, griežtai tvirtina:

— Privati nuosavybė — tai švenčiausia žmogaus teisė, garantuojanti asmens laisvę! Užmokėję darbininkams sutartas algas, likusios dalies esame mes pilnateisiai savininkai. Valdžios kišimąsis į nuosavybės reikalus — tai asmens laisvės pažeidimas!

Mes, katalikai, gi sakome:

— Abeji turi dalį tiesos ir netiesos, tiek kapitalistai liberalai, tiek įvairūs marksistai. Tačiau abeji savo tiesą pertempia iki kraštutinumo. Reikia kelio vidurio laikytis!

Kapitalistai liberalai pertempia privačios nuosavybės teisę, neigdami valdžios galią apgynimui kitų žmonių ir darbininkų *lygiai* teisei į laisvę, žmonišką gyvenimą ir nuosavybę.

Be abejo, privati, nuosavybė kelia gamybą. Visiems tenka daugiau turto, jei jis padarytas pakankamai didelis! Be to, dėl įdėtų pastangų žemė, mašinos, įrankiai ir daiktai tampa tartum kokia sava, asmeniška žmogaus dalimi. Todėl privati nuosavybė yra paties Kūrėjo Dievo duota su gimimu žmogaus teisė, apdrausta 7 ir 10 Dievo įsakymu: Nevok! Negeisk nei vieno daikto, kuris yra tavo artimo!

Todėl klysta komunistai, socialistai ir kitokie marksistai, reikalaudami gamybinę ir net vartojimo privačią nuosavybę pervesti į kolektyvinę arba Valstybės nuosavybę.

Bet lygiai klysta ir liberalai darbdaviai, laikydami nuosavybę aukščiausia, jokios valdžios neribotina teise. Už ją aukščiau stovi žmogaus *teisė į gyvybės išlaikymą*. Visi žmonės turi nepažeistiną teisę į valgį, butą ir visą tai, kas reikalinga tikrai žmoniškam pragyvenimui pagal to žmogaus ir laiko sąlygas. Tai puikiai išreiškė vienas paprastas žmogelis:

— Dievas Tėvas sutvėrė žemę visiems savo vaikams. Kodėl vieni turi alkti, kai kiti turtuose skęsta?!

Todėl pagrindinė žemės gėrybių paskirtis yra tarnauti visų žmonių išlaikymui. Visiems Dievas davė teisę gyventi ir palaikyti savo gyvybę. O kas turi teisę į gyvybės išlaikymą, tas turi tuo pačiu teisę, prigimtinę teisę ir į darbą; nes be darbo nėra duonos gyvybės palaikymui. Užtat nuosavybės teisė turi užleisti taip pat *pirmenybę teisei į darbą*. Čia tai ir marksizmas turi tiesos.

Todėl jei privati nuosavybė kliudo kitiems naudotis savo teise į gyvybę ir darbą, ji gali ir turi būti valdžios apribota ar visai atimta.

Be to, ir tą turtą žmogus nepasidaro pats vienas. Žmonės dėl savo socialinės prigimties ir nevienodų gabumų tik bendrai dirbdami pasigamina visų gyvenimui gėrybių.

Dėl visų šių priežasčių privati nuosavybė turi tarnauti ne tik savininko darbdavio, bet ir kitų žmonių pragyvenimui. Tai privačios nuosavybės *socialinė pareiga* arba vadinamoji socialinė funkcija. Visuomeninė pareiga savininko atliekama duodant kitiems darbo, atlyginamo — už bedvasę medžiagą!

Dabar gi yra atvirkščiai nuosavybė — kaip žemė, mašinos, įrankiai yra būtinai reikalinga *garantuoti asmens laisvei* ir kilnumui. Kas neturi jokios nuosavybės, tas turi gyventi priklausomas nuo kitų malonės ar nemalonės. Kur viskas priklauso bendruomenei, valdžiai, žmogus ten tampa Valstybės vergu, kaip apie tai rašėme paskutiniame straipsnyje.

Privačios nuosavybės reikia ir žmoniškam savęs ir šeimos išlaikymui, tvarkos ir ramybės palaikymui tarp žmonių. Kur turtas bendras, ten amžini barniai, ten jis nebranginamas. Nuosavybė yra didelis akstinas asmeniško intereso ir naudos, kas labai papagal socialinį teisingumą ir meilę, mokant mokesčius ir šelpiant stokojančius bei kultūrines įstaigas. Ją atliekant gyvybė ir darbas yra pastatomi aukščiau už nuosavybę ir žmogus savybė yra aukščiau vertinami — medžiaga, kapitalas ir nuo-už dirbantįjį žmogų. Dabartinė kapitalistinė nuosavybės santvarka siekia tik savininko naudos, tik jo neriboto, besąlyginio pelno. Ji leidžia po kojų minti kitų pagrindines, šventas ir įgimtas teises į darbą, gyvybę ir nuosavybę, pripažindama savininkams neribojamas nuosavybės teises. Tuo atžvilgiu kapitalistų ūkinis liberalizmas yra Bažnyčios lygiai pasmerktas, kaip ir komunizmas.

Todėl katalikai reikalauja įvesti naują nuosavybės santvarką. Joje privati nuosavybė turėtų tarnauti tiek individui, *jos savininkui*, tiek kitų žmonių labui, *bendruomenei*, atlikdama pilnai savo socialinę pareigą. Ji įgalintų visus žmones turėti žmonišką pragyvenimą ir - kaip to reikalavo Pijus XII 1942 m. - įsigyti bent kuklią nuosavybę ar tapti jos dalininkais. Ji siekia, kad kiekvienas darbininkas taptų savininku ar bent dalininku. Proletarizmas, skurdas gali ir turi išnykti!

Įgyvendinimui šios naujos nuosavybės santvarkos katalikai sociologai reikalauja pagrindinių reformų ir sekančių priemonių, būtent:

- didžiosios kapitalistinės nuosavybės išskirstymo,
- dirbamosios ir statybinės žemės reformos,
- įmonių reformos su darbininkų dalyvavime pelne, valdyme ir nuosavybėje,
- teisingų algų ir pilno socialinio draudimo įvykdymo,
- kooperatyvų išplėtimo ir
- įmonių nacionalizacijos reikalui esant.

Kairieji tegul nevadina mūsų, katalikų, reakcionieriais ar naujais darbo liaudies mulkintojais. . . Mes jiems atsakome:

— Nauja privačios nuosavybės santvarka norime to paties, ko ir Jūs — visų dirbančiųjų aprūpinimo pakankamu, tikrai žmonišku pragyvenimu. Tik nenorime eiti prieš įgimtą žmogaus teisę turėti nuosavybę! Tik nenorime prileisti žmones paverstí naujais vergais!

P. Daugintis S. J.

LIETUVIO SANTYKIAI SU KITŲ TAUTYBIŲ ŽMONĖMIS SVETIMAME KRAŠTE

STRAIPSNIS LAIMĖJĘS "LAIKO" ANTRĄJĄ PREMIJĄ

Kiti straipsniai sekančiuose numeriuose.

Gyvenime yra įsisenėjusi tiesa, kad iš vieno ar kelių žmonių elgsenos yra apsprendžiama tų asmenų atstovaujamos tautinės grupės charakteristika ir daromos teigiamos ar neigiamos išvados. Tai turint galvoje, kiekvienam lietuviui yra nerašyta prievolė, nežiūrint kokio amžiaus, išsilavinimo jis bebūtų ar kur begyventų, elgtis taip, kad jo veiksmai galėtų atnešti kuo geresnių rezultatų jam pačiam bei bendriesiems lietuvių tautiniams interesams.

Einant prie specifinio temos klausimo, reikia iškelti du kraštutinumus, kurie dažnai yra sutinkami lietuvių santykiuose su kitų tautybių žmonėmis.

Kai kurie mūsų tautiečiai mėgsta per daug užsidaryti savame kiaute visai nenorėdami pažvelgti į svetimą dangų, nes jis jiems atrodo per daug tamsus ir labai nemielas. Toki lietuviai gal ir turi nemaža sentimentų gimtąjam kraštui, kuris jiems neleidžia ištrūkti iš savo orbitos, tačiau praktiškame gyvenime jie yra paprasti savo jausmų vergai — esantieji tarp dviejų skirtingų polių, negalintįs niekad rasti sau dvasinės ramybės.

Kita kraštutinė grupė — žmonės jau negirdį savo gimtosios žemės balso ir pilnai pasinėrę svetimo krašto jūroje. Šios grupės atstovams jau nė kiek nerūpi lietuviški siekimai, problemos ar net gimta kalba. Jie svetimtaučių tarpe yra vieni iš pilkosios masės atstovų, kurie iš gyvenimo stengiasi iššvejoti galimai daugiau naudos, patys nenorėdami nieko duoti (reikalą imant ne medžiagine, bet visuomenine prasme).

Pirmosios grupės žmones mes, be abejo, turėtume pavadinti dideliais patriotais, vertingais asmenimis, tačiau, žiūrint iš kitos pusės, nelabai naudingais mūsų bendriesiems interesams. Juk dabartinis amžius turi pobūdį, kuris yra paremtas žmonių tarpusavio bendradarbiavimu, kuris įvairių religinių ar palitinių įsitikinimų bei tautinių skirtingumų asmenis praturtina kaip pavienius individus ar kaip tautines grupes, kurias jie atstovauja.

Pavyzdžiui, jeigu lietuvis glaudžiai bendradarbiaudamas su kitataučiu jį supažindina su lietuviškomis tradicijomis, papročiais, istorija ir kitais lietuviškais dalykais, jis daug mums nu-

II-SIOS PREMIJOS AUTORIUS

sipelno. Žinoma, tas galima pasiekti tik einant į kitataučių tarpą, ieškant ten draugų, suprantančių mūsų siekimus bei interesus. Iš kitos pusės, bendradarbiaujant su kitų tautybių žmonėmis, galima ir iš jų nemaža vertingo išmokti bei patirti.

Šiame reikale svarbus klausimas yra — kaip mes galime pajėgti rasti tą aukso vidurį kuris neleistų mums nuslysti į augščiau minėtus kraštutinumus. Kaip būtų galima išsivaduoti iš to užsidarėlio kiauto ir kaip visiškai nepaskęsti svetimųjų jūroje? Čia yra klausimai, kuriems vargu ar būtų galma rasti bendrą formulę, nes įvairiose vietose yra įvairios sąlygos, statančios skirtingus reikalavimus.

Santykiuose su kitų tautybių žmonėmis svetimame krašte reikia vartoti sveiką protą, laisvę nuo bet kokių praktiškų ar sentimentaliųjų tendencijų, tempančių dalyką į vieną ar kitą pusę. Čia reikia sekti visuomeniško pobūdžio literatūrą, teigiamuosius ar net neigiamuosius (tik eksperimentine prasme) pavyzdžius ir visą tai, kas yra būdinga bent vidutiniškos klasės žmonėms.

Vienu iš būdingiausių kraštų, kuriame skirtingų tautybių žmonės sudaro stiprią valstybę yra Jungtinės Amerikos Valstybės, kuriose bemaž viskas yra surinkta iš įvairių tautinių grupių. Nors ir čia pasitaiko kai kurių šovinistinių nuotaikų, tačiau bendra mintis yra ta, kad šis kraštas galėjo pasiekti tokios didelės stiprybės tik todėl, jog atskirų tautybių žmonės, bendradarbiaudami tarpusavyje, jam davė įvairiaspalvį koloritą, savaimingą kultūrą, demokratinę santvarką.

Todėl ir lietuviai nežiūrint kokiame svetimame krašte begyventų, turėtų stengtis savo bendradarbiavimu su to krašto žmonėmis, įnešti savo duoklę į tos šalies kultūrinius, politinius ar kitokio pobūdžio lobynus, o iš ten pasisavinti teigiamąsias žymes. Bendradarbiaudami su kitų tautybių žmonėmis, mes rasime ne tik asmenišką pasitenkinimą, bet ir laimėsime svorį tų kraštų visuomenėje, kaip vertingi bei garbingi asmenys. Tad nebūkime žmonėmis, kurie dėl vienokios ar kitokios priežasties bijo ar nenori praverti burną kitos tautybės asmeniui, bet lietuviško supratimo bei reikalo vedini, eikime pas juos: duokime bei imkime vieni kitiems naudingus dalykus.

Eduardas Šulaitis.

Argentinos Lietuvių leidykloms ir organizacijoms

Šiemet sukako 10 metų nuo Lietuvių Bibliografinės Tarnybos persikėlimo iš Vokietijos į Jungtines Amerikos Valstybes. Nuo 1950 m. Tarnyba pradėjo registruoti viso laisvojo pasaulio kraštų lietuvių leidinius, o taip pat ir leidinius kitomis kalbomis apie Lietuvą ir lietuvius. Dešimtmečio proga sudarytos bibliografijos "Lituanica Canadiana" (jau paskelbta "Nepriklausomosios Lietuvos" savaitraštyje, Montreal, Quebec, Kanada) ir "Lituanica Australiana" (paskelbta "Mūsų Pastogės" savaitraštyje, Sydney, New South Wales, Australija).

Rengiama "Lituanica Argentiniana". Tačiau būtų reikalinga papildyti Tarnybos kartotekų Argentinos skyrių. Visa eilė leidinių aprašyta iš jų paminėjimų spaudoje, kartais tokiuose aprašymuose būna ir gana stambių klaidų. Bibliografijos mokslas pripažįsta tik aprašymą "de visu", t. y. turint leidinį ant bibliografo stalo. . .

Ypač trūksta gana skaitlingų Argentinos lietuvių organizacijų statutų (konstitucijų pagal JAV terminą), metinių apyskaitų ir pan. Štai turime 1950 ir 1954 metų Centro Lituano Convocatoria memoria y balance, taip pat ir vienų metų Lituanos Unidos en la Argentina. Bet per 10 metų turėtų būti ne 3, bet 20 apyskaitų! Taigi nuolankiai prašome gerb. organizacijų vadovus ir sekretorius-es nepasigailėti triūso, surinkti ir senesnių metų savo leidinėlius ir persiųsti Tarnybai. Bus aprašyti, paskelbti "Kuygų Lentynoje", kuri nuo š. m. vasario 28 d. spausdinama "Naujienų" dienraščio II dalyje, ir perduoti Pasaulio Lietuvių Archyvui, kuris jau saugoja anksčiau atsiųsjtus jūsų krašto leidinius. Nepamirškite ir kalendorių, dailės parodų katalogų, stambesnių raidinimų (spektaklių) programų, ypač tų, kur paskelbtas pjesės turinys. Nesvarbu ar leidinys lietuvių ar vietine jūsų krašto kalba, visi geri ir tinka.

Dėl organizacijų leidinėlių tenka prisiminti JAV bibliografo a. a. Žiliaus (slapyvardė Jonas Jonyla) 1900 m. sudarytą bibliografiją — "Saskaitą". Visus organizacijų statutus ir kitus leidinius jis nepaminėjo, nes jo manymu jie neturėjo "mažiausios literatūriškos vertės!" Bet vėliau, kai pradėta domėtis lietuvių išeivių istorija, tie leidinėliai pasirodė buvo daug svarbesni kultūros istorijai,negu sapnininkai ir Karalienės Mikaldos pranašystės. . .

Kantriai lauksime jūsų krašto leidinių iki 1960 m. vasario 1 d. Prašome nesiųsti jų gruodžio m., nes gali paskęsti kalėdinių sveikinimų ir siuntinėlių jūroje.

Mūsų tikslus adresas: Lithuanian Bibliographical Service, 1132 North Walnut Street, Danville, Illinois, USA.

Ta proga širdingai dėkojame visiems, kurie siuntė mums knygas ir laikraščius, tikimės, kad ir ateityje nebūsime pamiršti. Apie LBT veiklą rasite žinių "Lietuvių Enciklopedijos" XVI tomo 30-me puslapyje..

Jūsų Bibliografinė Taryba

LIETUVIAI visame Pasaulyje

ITALIJA

▪ **Po mėnesio nuo Sibiro kankinio a.a. vysk. Pr. Ramanausko mirties** Romos šv. Kazimiero kolegija ir Italijos Lietuvių Bendruomenė lapkričio 19 d. Marijonų koplyčioje už vyskupo vėlę surengė iškilmingas gedulingas pamaldas. Šv. Mišias aukojo kun. dr. P. Brazys MIC, Marijonų vicegenerolas, dijakonas kun. prof. J. Zeliauskas SDB ir subdijakonas kun. prof. P. Rabikauskas S. J. Bažgmines pamaldas atliko vysk. V. Padolskis. Giedojo šv. Kazimiero kolegija. Pamaldose dalyvavo min. S. Lozoraitis, Vatikano sekretoriato atstovas mons. Corrado Balducci, kaimyninių tautų representantai, vietos lietuvių kolonija ir vienas neseniai grįžęs Sibiro tremtinys, kuris apie 10 metų kentėjo drauge su ištremtaisiais lietuviais. Vysk. Ramanausko mirties proga Vatikano dienraštis apie jo gyvenimą ir didvyrišką laikyseną talpino ilgą straipsnį. Taip pat plačiai rašė dienraštis Il Quotidiano. Abudu įdėjo vysk. kankinio nuotrauką tremtinio drabužiuose. Įvykį minėjo ir kita spauda.

▪ **Kun. dr. Stasys Žilys** pakviestas lektorium į Romos Laterano universitetą. Paskaitas jau pradėjo. Tai jau ketvirtas profesorius lietuvis vietos universitetuose.

▪ **P.L.B. Italijos Krašto naujos Tarybos Prezidiumą** sudaro: pirm. kun. dr. V. Balčiūnas, vicepirm. prf. Z. Ivinskis, sekr. kun. K. Dobrovolskis, kand. kun. dr. V. Kazlauskas. Į naują krašto valdybą įeina: pirm. kun. V. Mincevičius, vicepirm. ir sekr. kun. dr. S. Matulis MIC, ižd. kun. prof. J. Zeliauskas SDB, kand. kun. R. Krasauskas ir kun. dr. P. Jatulis.

▪ **Prof. Zenonas ir Paulina Talanskaitė Ivinskiai** sulaukė įpėdinio kuriam duotas Kęstučio Kazimiero vardas.

▪ **Neseniai išrinkta Lietuvių Katalikų Mokslo Akad. Valdyba,** kurios būstinė yra Romoje, pasiskirstė pareigomis: pirm. kun. prof. A Liuima S. J., vicepirmininkai prof. Z. Ivinskis ir kun. dr. J. Vaišnora MIC, sekr. kun. dr. V. Balčiūnas, ižd. kun. dr. P. Brazys MIC, archyvaras prel. dr. L. Tulaba ir reikalų vedėjas kun. R. Krasauskas. Akademijos "Suvažiavimo Darbų" IV tomas jau atiduotas spaudai.

▪ **Romos ateitininkų draugovė** sudarė naują valdybą: pirm. kun. J. Riaubūnas, sekr. stud. J. Staškevičius ir ižd. stud. A. Bačkis. Ji eina ir krašto atstovybės pareigas.

▪ **Gruodž. 15 d. Vatikano p**štas išleidžia pašto ženklus su šv. Kazimieru paminėti 500 metų gimimo sukakčiai. Ženkliukai yra po 50 ir 100 lyrų. Juos piešė žymus lietuvių dailininkas Vytautas Kazimieras Jonynas, kuris dabar profesoriauja Amerikoje.

▪ **Dailininkė Irena Pa**evičiūtė spalio 28 — lapkričio 12 d. nomis Romoje Galleria d'Arte turėjo savo kūrinių parodą. Išstatė 17 darbų.

Korep. Kun. S. Matulis MIC.

KANADA

▪ **Nauja Lietuvių Katalikų nuosavybė** neseniai įsigyta Kanadoje, tarpininkaujant vysk. V. Brizgiui. Pirktoji vasarvietė turi 70 akrų žemės plotą ir namą su 11 kambarių prie Manitobos ežero, šalia Oauk Point miestelio.

▪ **Lietuvaitė teniso meisterė Kanadoje.** Spalio mėnesį Toronte vyko Kanados stalo teniso pirmenybės, kurias laimėjo S. Kasparavičiūtė, išsikovodama Kanados moterų stalo teniso meisterio vardą. Tai jau pirmi laimėjimai šioje sporto srityje.

JUNGT. AMER. VALST.

▪ **Pašventintas Jaunimo Centras.** Čikagoje spalio 4 d. buvo pašventintas tėvų jėzuitų pastangomis ir gerų žmonių aukomis pastatytas vienuolynas, koplyčia ir salė su kitomis patalpomis, kuriose veikia šeštadieninė aukšt. liet. mokykla. Ten buriasi lietuviškasis Čikagos veikimas. Šventimo apeigas atliko vysk. Brizgys. Kalbėjo konsulas Daužvardis ir kiti.

▪ **Tautinės — liberalinės krypties laikraštis "Dirva",** nuo 1960 pradžios išeis tris kartus į savaitę vietoj dviejų. Metinė prenumerata pakeliama iš 8 dolerių iki 10. Leidžia "Vilties" dr-ja, redaguoja B. Gaidžiūnas. Spausdinamas ofsetu, Clevelande, JAV-se.

▪ **TT. Marijonų dienraš. "Draugas"** šventė 50 metų. Sukakčiai paminėti lapkričio 15 d. koncerte programą išpildė iš Clevelando atvykęs čiurlionio ansamblis, kuris yra vadovaujamas, irgi sukaktuvininko muz. Alfonso Mikulskio.

▪ **Lietuviškas filmas:** "Lietuva — Europos Nugalėtoja" pagamintas Hollywoode. Savo priede turės Vasario 16-tosios gimnazijos filmą.

▪ **Kun. J. Liubauskas užpatentavo penktąjį savo išradimą.** V-jo naujo išradimo "Safety Device for Vehicles" patentui gauti byla tęsėsi ketvertą metų prieš šešias automobilių firmas. Tačiau patentų įstaiga kun. B. Liubauskui pripažino teisę, kad išradimas geras ir visiškai naujas. Tai apsauga keleiviams ar vairuotojui tuo atveju, kai mašina staiga ir netikėtai į ką nors atsimuša ar susiduria, kad asmenys neatsimuštų į priekinius mašinos įrengimus: langus, vairą, sėdynes save sužalodami. Pat. nr. 2896999.

Tai vienintėlis katalikų kunigas šiame krašte, — pabrėžė "Du Bois Courier-Ekspress" rugsėjo 4 d. laidoje, — kuris būtų tiek išradimų padaręs ir užpatentavęs".

Kunigas B. Liubauskas, gimęs 1905 vasario 8 d., 1934 m. baigė Kauno kunigų seminariją, o Amerikon atvyko 1939 m. Nuo 1955 m. yra šv. Juozapo lietuvių parapijoj vikaru, Du Bois, Pa. mieste

▪ **Dr. Vincas Maciūnas,** Kauno ir Vilniaus universtetų prof., dabar dirbąs Pennsylvanijos universiteto bibliotekoje, Philadelphijoje, yra sulaukęs 50 metų sukakties ir redaguoja 15 tomą Lietuvių Enciklopedijos.

▪ **Anna Kaskas,** buvusi Metropolitan operos New Yorke solistė, pakviesta dėstyti dainavimo Rochesterio Eastman muzikos ir dainavimo kolegijoje, mokyklos ribose rengiasi savo srities koncertui — recitaliui.

▪ **Komp. V. Banaičio** operai "Jūratė ir Kastytis" išleisti Chikagoje steigiamas fondas.

▪ **Stasio Citvaro,** baritono-boso įdainuotas lietuvių kompozitorių dainas ir operų arijas plokštelėse, išleido Jonas Karvelis.

AUSTRIJA

(E) Lietuvis austrų parapijos klebonas. "Die Presse" (Wien) lapkričio 10 d. pranešė, kad naujuoju Karolio bažnyčios klebonu Vienoje paskirtas venuolis tėvas Kaz. Kaniauskis. Naująjam klebonui padeda du kapelionai, taip pat vienuoliai.

ANGLIJA

▪ **Kun. Juozas Gutauskas,** Škotijos lietuvių klebonas Glasgowe, yra jau 25 metai tose pareigose. Jis iš Lietuvos atvyko 1934 metais.

AFRIKA

▪ **Inž. Vytautas Šliupas,** chikagietis, savoj specialybėj darbuojasi dviejose laisvose Afrikos negrų valstybėlėse: Liberijoje ir Ghanoje.

AUSTRALIJA

▪ **Tautinės kapinės.** Australijos lietuviai Sydnėjuje iš įvairių liet. organizacijų yra sudarę specialų komitetą lietuviškoms kapinėms įsigyti. Nutarta, kad tose kapinėse turėtų būti vieta visoms krikščioniškoms religijoms ir jos turėtų būti pavadintos: "Australijos Lietuvių Bendruomenės sektorius".

BRAZILIJA

▪ **Dailininkas Jonas Rimša,** kuris Buenos-Aires turėjo išstatęs paveikslų parodą, yra išvykęs į Sao Paulo. Brazalijoje dailininkas žada pasilikti dvejus metus.

▪ **Lietuvos konsulas A. Polišaitis su Ponia** spalio 10 d. buvo pakviesti Kinijos gen. konsulo J. Johnson Sheng į vaišes, kurios buvo suruoštos Kinijos Respublikos Tautinės šventės proga Sao Paulo.

VOKIETIJA

▪ **Prof. A. Maceina,** keletą metų profesoriavęs Freiburgo i. Br. universitete, šiems metams persikėlė dėstyti specialų filosofijos kursą Muensterio universitete.

▪ **Gyd. Arnoldas Grušnys,** Hamburgo universitete išlaikė valstybinius gydytojo egzaminus. Doktorato tezę ruošia iš vėžio ligų srities, kurią mano apginti dar šiais metais. O po to grįš pas savo šeimą JAV Brooklynan.

(E) Hamburge tragiškai žuvo jaunas lietuvis, E. Tadžius, 23 m. amžiaus, suvažinėtas sunkvežimio. Jis buvo vienas iš tų, kurie neseniai iš Lietuvos persikėlė į Vakarus.

(E) Adv. J. Bataitis PLB Vokietijos Kr. valdybos nutarimu paskirtas valdybos reikalų vedėju ir gimnazijos ūkvedžiu.

KONGREGACIJOS ATNAUJINTOJAS

Arkiv. JURGIS MATULAITIS 1871-IV-13 – 1927-I-27

MARIJONŲ ATGAIVINTOJAS

(Tasa iš 243 "Laiko" nr.)

3. *PRIEŠ SROVĘ*

Jau nuo pradinės mokyklos laikų Jurgis Matulaitis tolydžio giliau suprato, kad priespaudėjų rusų tikslas yra lietuvius surusinti ir nukatalikinti. Lietuvių katalikų skerdynės Kražiuose, kurias rusai įvygdė 1893 m., jauno klieriko Jurgio sielą skaudžiai palietė. Laikui bėgant jį patį caro policija ėmė kratyti ir tardyti. Bet tas jaunuolio nuo tikybiniai — tautinės veiklos, nuo kovos prieš priespaudą neatbaidė. Jis liko uolus lietuvių studentų — klierikų sąjūdžio dalyvis. Amerikos Lietuvių spaudoje randame jo drąsų, ilgą straipsnį, kuriame karštai kviečia į darbą ir sąjūdį už katalikišką Lietuvą. Vienoje vietoje jis pabrėžė, kad rusų klaidatikių vienuolynai dygsta, kaip grybai po lietaus. Katalikų gi vienuolijas rusai jau beveik baigė sunaikinti. Klierikas, o dar labiau tapęs kunigu Jurgis Matulaitis žinojo, kokią didžiulę reikšmę Bažnyčiai turi vienuolinis gyvenimas. Todėl dar studijuodamas Šveicarijoje su kitais kunigais tarėsi steigti lietuvaičių Kazimieriečių vienuoliją. Ir jį patį traukė Kristaus patarimų kelias, bet carų priespaudoje nebebuvo kur įstoti. Vėliau pažino slaptas vienuolijas, kurias Lenkijoje steigė Tėvas Honoratas, kapucinas. Dvi tokias vienuolijas kun. Jurgis iš pagrindų pertvarkė ir lietuviškas atžalas atkėlė į Lietuvą. Apsilankydamas Marijampolėje regėjo aiškią Marijonų agoniją, kuri ir jam buvo skaudi. Jau nuo seniau mintijo, kaip juos išgelbėjus iš visiško mirties patalo.

Tuo metu Lenkijoje kilo mariavitų klaidatikystė, padariusi katalikybei daug žalos. Šalia kitų didelių klaidų sektantai steigėją Feliciją Kozlowską laikė augštesnia net už Nekalčiausią. J. Matulaitis nepasiliko abejinją Dievo Motiną Mariją. Atskalūnai skverbėsi ir į Lietuvą. Pavojaus akivaizdoje uolus kun. gas.

Tuomet katalikiškasis pasaulis ruošėsi iškilmingai švęsti Marijos Nekalto Prasidėjimo dogmos paskelbimo ir nuo Liurdo apsireiškimų 50 metų sukaktį (1904 — 1908). Ta proga kun. prof. Jurgis išspausdino eilę straipsnių, kuriuose nuodugniai išaiškino Švč. Marijos Nekalto Prasidėjimo tiesą. Tai buvo sūniškos meilės pareiškimas Dievo Motinai ir aiškus atsakas prieš mariavitų klaidas. Manome, kad nuo Bažnyčios atkritusių, ekskomunikuotų mariavitų piktžodžiavimai, jų arši kova prieš katalikybę taip pat kreipė kun. Matulaičio žvilgsnį į Marijampolės marinamą Marijos vardo vienuoliją. Ją reikėjo išgelbėti, sustiprinti ir pakreipti prieš klaidatikius bei kitas laiko žaizdas.

Taigi carų tautinė ir tikybinė priespauda, sugriautas vienuolinis gyvenimas, ypač gimtinėje parapijoje merdinti Marijonų vienuolija, paties linkimas į evangeliškų patarčių kelią, klaidatikiai mariavitai buvo tie akstinai, kurie kun. prof. dr. Jurgį Matulaitį pakreipė į Marijonus. Jis troško visomis jėgomis patarnauti Kristui ir Bažnyčiai, bet giliausiame nuolankume. Dievo garbė, Marijos šlovė, šventėjimas ir pašventinimas buvo jo gyvenimo pagrindinės gairės.

4 *GYVYBĖ PRIE KARSTO*

Galiausiai kun. Jurgis, Petrapilyje susitaręs su prof. dr. kun. Pranu Būčiu, Marijampolėje su generolu kun. V. Senkum (1907-1909) ,pritariant ir laiminant popiežiui šv. Pijui X, į marinamą vienuoliją pats įstoja, kad ją slaptai atgaivintų. Šio darbo našta buvo sunki ir pavojinga, bet jis jos nepabūgo. Marijos vardo vienuolijos gyvybei paaukojo viską, jėgas, pinigus, knygas, augštas profesoriaus, inspektoriaus vietas ir žadamas augštesnes - rektoriaus bei vyskupo. Nebaidė jo giminių nepasitenkinimas, eilės žymių dvasiškių nepritarimas, rimtai gresiantis kalėjimas, ištrėmimas į Sibirą.

Marijonų atgaivinimo kukli, reikšminga iškilmė įvyko slaptai 1909m. rugpiūčio 29d. Varšuvos centre, vyskupo Kazimiero Rūškio - Rūškevičiaus, kilimu marijampoliečio, koplyčioje. Jis Apaštalų Sosto paskyrimu globojo Rusijos imperijoj dar esančias vienuolijas. Visi iškilmės dalyviai buvo lietuviai. Profesoriai kun. J. Matulaitis ir kun. P. Būčys atliko išpažintį pas vysk. K. Rūškį. Po to generolas kun. V. Senkus jo akyvaizdoje priėmė kun. Jurgio pirmuosius įžadus. Taigi visiškai be vienų metų naujokyno. Tokia buvo šv. Pijaus X suteikta malonė. Čia pat kunigą P. Būčį priėmė naujokyną. Kaip tik nuo šio įvykio šiemet švenčiame auksinę sukaktį.

Atgimę Marijonai apaštalavimui ėmė rikiuotis pačioje priespaudėjų carų sostinėje, Petrapilyje. Taigi ten pat, iš kur 1864 m buvo išėję įstatymai, kurie sugriovė vienuolijas, tarp jų ir Marijonus.

1911m. balandžio 10d. Marijampolėje mirė kun. V. Senkus. Laidotuvėse pamokslininkas poėtas kun. Motiejus Gustaitis, velionies vikaras, pabrėžė, kad šičia drauge su generolu laidojama ir garbinga Marijonų vienuolija. Rusai džiaugėsi. Nei vieni, nei kiti nežinojo, kad slaptai atgiję Marijonai čia pat prie savo vado karsto meldžiasi.

5 *AUKA IR PALAIMA.*

Dievas kun. Jurgio Matulaičio drąsiai ir dideliame pasiaukojime bertą grūdą laimino. Kai septyniolikai metų praėjus jis užgeso šventųjų mirtimi, po Nekalčiausios Dievo Motinos Mergelės Marijos vėliava paliko jau 319 narių, dviejuose žemynuose, šešiose tautose ir trylikoj vienuolynų. Marijonai vedė eilę parapijų su virš 40.000sielų, eilę rektoratų, gimnazijas su bendrabučiais, pradines mokyklas, vieną aukštąją tarptautinę kolegiją, dienraštį, du savaitraščius, mėnraštį ir kitus apaštališkus darbus. Sielovada, auklėjimas, mokslas, spauda, misijos, rekolekcijos, visuomeniniai reikalai buvo jų veiklos laukas. Po atsteigėjo mirties jis plėtėsi ir tebesiplečia. Jau ne vienas marijonas savo apaštališką veiklą vainikavo augščiausia kankinio auka, kuri stiprina viltis ateičai.

Dievo Tarnas arkivyskupas Jurgis Matulaitis M.I.C. pasirodė visa širdimi pasišventęs geros sėklos sėjėjas. Dievas daigino ir augino. Todėl derlius per pušimtį metų surinktas žymus.

Kai žmogus Dievo rankose tampa pilnai klusnus įrankis, tuomet už Kristų, Bažnyčią, tautą ir žmoniją sušvinta jo negestantieji veikalai.

Kun. Steponas Matulis M. I. C.

ŠVENTO KAZIMIERO ROSARIO BAŽNYČIA

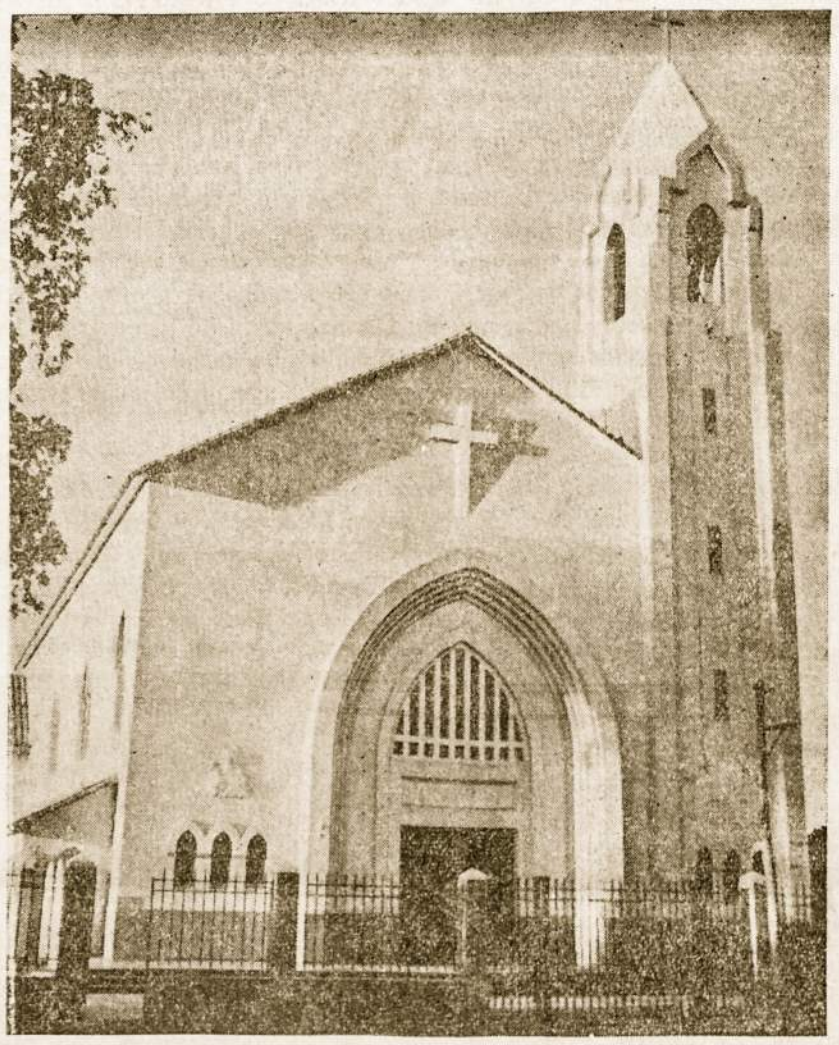

T. MARIJONŲ VIENUOLYNAS SU NAUJOKYNU PANEVĖŽYJE, LIETUVOJE.

Vysk. Pr. PETRAS BUČYS
1872-VIII-20 – 1951-X-25
II-sis Marijonų Vyr. Vadovas

MARIJONŲ VIENUOLYNAS, KOLEGIJA IR BENDRABUTIS CHARBINE MANDŽŪRIJOJE

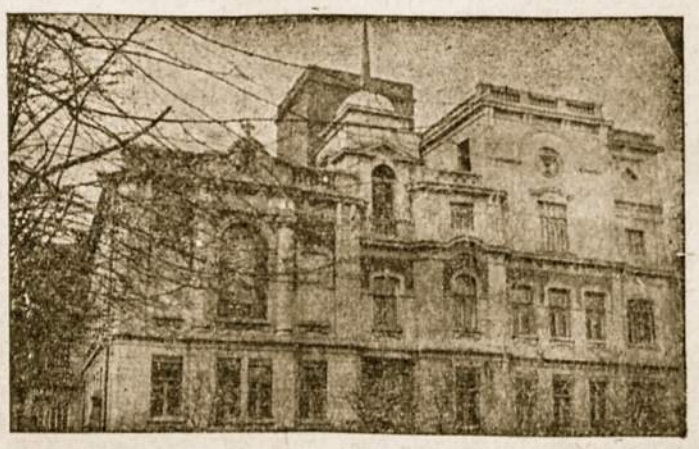

ARSO KLEBONO MINTYS

Šios šventojo klebono mintys apie įvairias tikėjimo tiesas bei dvasios gyvenimą yra surinktos iš jo pamokslų bei katekizmų, kurie, išėję iš pačio šventojo burnos, atvertė ne vieną nusidėjėlį, paskatino ne vieną pamaldžią sielą dar labiau siekti šventumo. Lai ir jų skaitymas šventojo užtarimu atneša panašių vaisių.

Vert.

APIE ŽMOGAUS TIKSLĄ

Kai ateis mirtis, kaip mums teks gailėtis, kad tiek daug rūpinomės kitų sąžine, o tiek mažai savąja, nes už save pačius, o ne už kitus reikės duoti apyskaitą. Galvokime tad apie save, apie savo sąžinę, kurią reikia saugoti kaip rankas, kad būtų visada švarios.

Reikia sakyti pabundant: Šiandie noriu darbuotis dėl Tavęs, mano Dieve! Priimsiu viską, kas man atsitiks, lyg tai ateitų nuo Tavęs . . . Bet, mano Dieve, nieko negaliu be Tavęs; pagelbėk man!"

Štai gera elgesio taisyklė; daryti tik tai, ką galima paaukoti gerąjam Dievui.

Matote, vaikeliai, reikia pamąstyti, kad turėsime sielą išganyti ir kad mūsų laukia amžinybė. Pasaulis, turtai, malonumai, garbė praeis. Tad pasisaugokim!

Vertė A.N.

ŽVILGSNIS PRAEITIN

Dr. J. SAKEVIČIUS M.I.C.

Stebėtini Dievo Apvaizdos keliai. Iš ten, kur Bažnyčios priešas norėjo numarinti vieną vienuolinę šeimą, Dievo Apvaizda pašaukė vyrą, kuris ją atgaivino ir pritaikė naujiems laikams ir naujiems Bažnyčios reikalams. Tasai vyras — kun. Jurgis Matulaitis, kuris gimė ir augo baltųjų (dėvinčių baltus drabužius) marijonų prieglobstyje.

DAB. T. GEN. DR. ST. SKUTANS

Didelis darbas. Laikai sunkūs. Persekiojimas. Neleidžiama organizuotis. Reikėjo slapta ir tai svetur veikti. O darbas beveik naujas, kaip patvirtina patsai atnaujintojas: "Nuo senųjų Marijonų galima sakyti, mes vien tik vardą paveldėjome". (Kun. A. Staniukynui, 1912 m.)

Atkurtosios vienuolijos plėtotę sutrukdė du ilgi pasauliniai karai, o dar baisiau, kad, prieš prasidedant šiam paskutiniam karui ir jam jau užsibaigus, vienuolija likosi pusiau padalinta. Viena, mažesnė dalis — laisva, kita suvaržyta, dar skaudžiau, kad Lietuvoj, Latvijoj, Baltgudijoj ir Mandžiūrijoj vienuolynai su jų įstaigomis uždaryti, visa jų veikla sustabdyta, vienuoliai išvaikyti.

Nežiūrint tų skaudžiųjų laikų, Dievas laimino. Marijonų vienuoliją, kuri prieš 50 metų prasidėjo vienu nariu, šiandien turi 470 narius. Jų tarpe apie 250 kunigų, 90 besiruošiančių kunigystei, 93 broliai ir 35 kandidatai jau besiruošią įžadams.

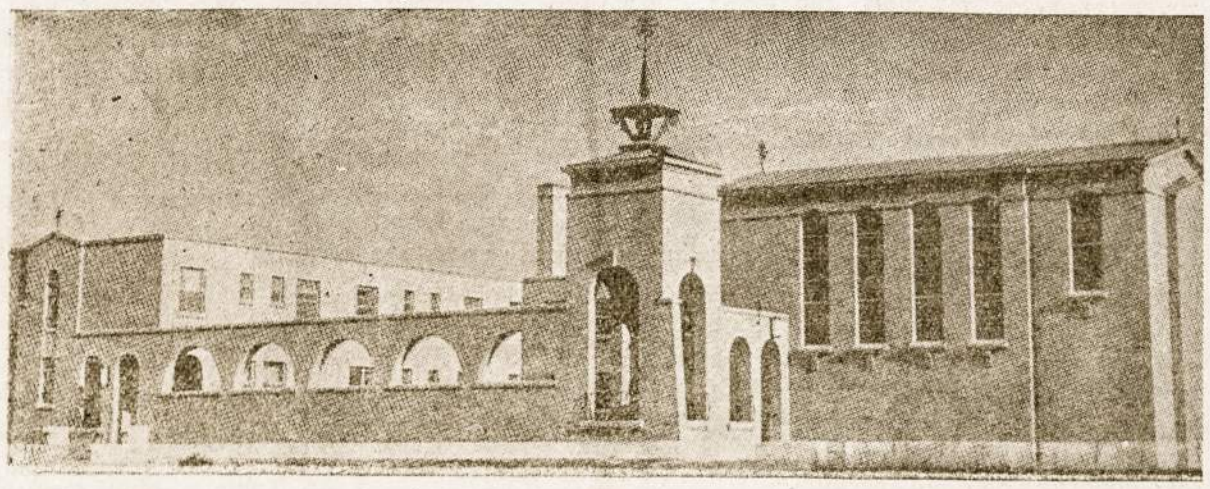

MARIJONŲ VIENUOLYNAS IR "DRAUGO" SPAUSTUVĖ BEI LEIDYKLA CHICAGOJE, J. A. V.

1913 m. liepos mėn. į JAV atvyko pirmieji marijonai kun. Jurgis Matulaitis, vienuolijos atnaujintojas, kun. Feliksas Kudirka ir kun. Julijonas Kazakas. Kun. J. Matulaitis tuojau išvyko atgal į Šveicariją, kur ruošėsi pirmieji atgaivintosios vienuolijos nariai darbui savuose kraštuose. Kun. Kudirka su kun. Kazaku sėkmingai dirbo spaudos, misijų ir parapinį darbą. Jiems talkon atvyko vėliau kiti marijonai. Jaunuomenei auklėti ir saviesiems kandidatams pasiruošti 1922 m., netoli Chicagos, buvo nupirktas žemės plotas. Ši vieta pavadinta Marian Hills (Marijos kalneliai). Čia buvo netrukus atidarytas naujokynas ir įsteigta aukštesnioji mokykla. Mokyklai plečiantis ji buvo perkelta į erdvesnes patalpas Marianapolyje, o čia 1934 m. įsteigta seminarija.

Lietuvoje, 1917 m. marijonams perėmus Marijampolės parapiją, prasidėjo vienuolinis gyvenimas. Sekančiais metais ten pat atidarytas naujokynas, 1923 m. Amerikos lietuvių aukomis pastatyta marijonų gimnazija. Greit ten šalia parapinio ir auklėjimo darbo, susikūrė mažos amatų mokyklos. Įsteigus spaustuvę, susidarė naujas spaudos laukas. 1926 m. atgaivintas savaitraštis "Šaltinis" su priedu "Šaltinėliu" vaikams. 1930 m. pradėtas leisti dvasinio turinio mėnesinis laikraštis "Šventųjų bendravimas". Buvo leidžiama įvairios knygos ir kiti spausdiniai. Kūrėsi įvairiose Lietuvos vietose nauji vienuolynai, kurie darbavosi Bažnyčiai ir tautai. Marijonai vedė misijas parapijose.

AVELLANEDOS KUNIGAI IR BROLIAI MARIJONAI ARGENTINOJE
Iš kairės dešinėn: Sėdi **Vytautas Palubinskas**, I-sis patarėjas, **Kun. Jonas Duoba**, parapijos klebonas ir Vyresnysis; **Kun. Mykolas Jodka**, II-sis patarėjas, Kand. **Juozas Dos Santos Ramos**; **Kun. Augustinas Steigvilas**, Sekretorius ir "Laiko" redaktorius; **Gen. Teodoras Daukantas**; **Kun. A. Lubickas** ir **Br. Pijus Gudelevičius**, "Laiko" Admin.

1917 m. Varšuvos priemiestyje Bielanuose patsai atnaujintojas įkuria vienuolyną su naujokynu, 1923 m. Drujoje, Baltgudijoj, įsisteigia marijonų vienuolynas, 1924 m. Vilanuose, Latvijoj, 1925 m. įsteigiamas studijų namas Romoje. 1928 m. marijonai paėmė misijų lauką Harbine, Mandžiūrijoj, skirtą rytų apeigų rusams. Ten atidaroma gimnazija. Talkon išvyksta ir kun. Vl. Mažonas su dviem broliais lietuviais. 1934 m. marijonai įsikuria Londone. 1939 m. apimtas platus misijų darbas Argentinoje. Pirmiausia Buenos Airės priemiestyje apsiimta vesti didžiulė vietinė ir drauge lietuvių parapija, turinti apie 25.000 žmonių. Greit išaugo graži bažnyčia su vienuolyno pastatais, parapijos salė, mokykla, spaustuvė. 1948 m. pradėtas leisti laikraštis "Laikas". Vėliau paimta vesti didelė parapija Rosario mieste.

DAB. T. PROV. DR. J. JANČIUS

KELETAS ŽINIŲ IŠ MARIJONŲ VEIKLOS

Marijonai Marijos garbei vilkėjo baltą drabužį. XVIII a. Lietuvoje įkūrė sekančius vienuolynus: 1750 Marijampolėje, 1763 Miroslave, 1775 Jonavoje ir 1785 Igliaukoje. Lenkijoje buvo 3 vienuolynai, Ukrainoje 3, Gudijoje 1, Portugalijoje 4 ir Romoje 1.

Po 1865 sukilimo, pagal rusų valdžios 1864. X. 27. įsakymą, iš 8 likusių marijonų vienuolynų, uždaryta 7; beliko 1 Marijampolėje su apie 40 skirtų išmirti kunigų. Kiti ištremti Sibiran: K. Švernickas, J. Žilinskas, V. Grinevičius, J. Gegužinskis, J. Kolesinskas, P. Krynskis, M. Swieckis ir daug kitų baigė savo gyvenimą Sibiro tremty. Irkucke apsigyvenusį Švermicką (M. 1894) pop. Leonas XIII atžymėjo kaip ypatingą Sibiro apaštalą. Sūduvoje mar. XIX a. aptarnavo 20 parapijų.

Po 1909 m. atnaujinimo, Kaune mar. įsikūrė 1921 prie šv. Gertrūdos bažnyčios. Kun. Pr. Būčys, Petrapilio dvasinės akademijos profesorius, kurį laiką redagavo dienraštį "Laisvę", organizavo teol. filosofijos fakultetą, 1922-28 profesoriavo L. U. ėjo dekano, vicerektoriaus ir rektoriaus pareigas; be jo universitete profesoriavo M. J. Vaitkevičius, Ig. Česaitis, J. Totoraitis, J. Grigaitis. Dvasios tėvais Tarpdiocezinėj semin. buvo M. J. Aleksa ir Kl. Kačergius. Kaunan 1937 iš Marijampolės perkelton filosofijos institutui vadovavo J. Vaišnora.

1926 įsikūrė Ukmergėje, 1927 Žemaičių Kalvarijoje ir Panevėžyje, kur nuo 1939 buvo antras vienuolynas ir provincijos naujokynas, 1935 m. Patašynėj, 1940 Krivonyse, Palomenėje, Varėnoje, Vytautavoje, Vilniuje (dviejuose vienuolynuose), 1941 Skardupyje ir nuo 1931 Londone (Anglijoje) dirba prie šv. Kazimiero liet. parapijos ir apylinkėse. Charbino (Mandžūrijoj) dirbo 3 lietuviai marijonai.

Š. Amerikoj mar. kunigai F. Kudirka ir J. Kazokas 1913 kun. J. Matulaičio įvesti pradėjo darbą šv. Mykolo parap. ir "Draugo" administracijoj Chicagoj bei Melrose Park, III. liet. šeimų aptarnavimu. Nuo 1915 vadovauja "Spaudos Dr-jai". 1917. II. 16. perėmė redaguoti dienraštį "Draugas", 1918 perėmė Aušros Vartų par. ir mokyklą; kapelionauja Kazimieriečių seserų akademijoj ir profesoriauja Mundeleino kun. semin. bei laikinai valdė artimas liet. parapijas. 1922-24 įkuria Hinsdale, III. vienuolyną ir nujokyną ir 1926 atidaro kolegiją, kurią 1930 perkelia Marianapolin, Thompson, Conn., o Hinsdale 1934 įsteigia seminariją. Sielovadoj dirba nuo 1926 Kenosha, Wis., 1953 Nigara Falls, N.Y., Plane, III., ir kitur. 1914-19 leido žurnalą "Tikyba ir Dora", 1920 įsteigė savaitraštį "Laivas". Nuo 1935 "Studentų Žodis", 1948 "The Marian". 1947 kun. K. Matulaitis įsteigė "Liet. Knygos Klūbas".

Nuo 1939 kun. J. Jakaičio iniciatyva, įsikūrę Argentinoje, Avellaneda Bs. As. pastatė bažnyčią, vienuolyną, mokyklą su sale, 1952 įrengė spaustuvę, nuo 1948 leidžia laikraštį "Laikas", 1953 "Madre de la Misericordia", veda terit. apie 26.000 sielų parapiją ir kiek jėgos leidžia, aptarnauja apie 30.000 liet. 1950 įsikūrė Rosario mieste pastatė šv. Kazimiero bažnyčią, vienuolyną ir veda apie 15.000 terit. parapiją bei aptarnauja artimesnių apylinkių lietuvių religinius-kultūrinius reikalus. F. K.

—◆—

• **Kas atvedė į katalikybę?** Oakville, Cal., anglikonų kunigas Hamilton Hess ir jo šeima priėmė katalikybę. Jis pasakojos, kad šv. Tėvų raštų skaitymas ir kitos studijos Londono, Vatikano bibliotekose labiausiai jį paveikė, kad priimtų katalikybę.

* *

BAŽNYČIA SKELBIA PASTOVŲ ĮSIKŪRIMĄ T. MARIJONŲ AVELLANEDOJE, JOS STATYTOJAS Š. M. GRUODŽIO 18 D. ŠVENČIA 50 M. AUKSINĮ KUNIGYSTĖS JUBILIEJŲ.

ARGENTINOJE MARIJONŲ ĮKŪRĖJAS KUN. JONAS JAKAITIS

Arkiv. J. MATULAIČIO MINTYS

KELIAS TIKSLAN

1910. X. 24. *Svarbu kiekvieną daiktą pradėti nuo to, nuo ko reikia, svarbu išsyk prieiti prie branduolio to dalyko, kurio siekiame. Todėl visame kame pirmiausiai reikia atsižvelgti į tikslą, į dalyko esmę ir apsvarsčius išspręsti, ar tikslas geras, ar dalykas tinkamas. O jau paskui reikia pradėti rūpintis, kaip pašalinti kliūtis ir keblumus, kurie mums trukdo pasiketinimą įvykdyti, kaip surasti kuo tinkamiausias priemones tikslui pasiekti.*

Žmogus yra palinkęs kai kada taip įsitraukti į visokių darbų sūkurį kitiems, kad jam pačiam nė kiek laiko nepasilieka. Taip begyvenant, bedirbant, besikarščiuojant, žmogaus dvasia pamažu išsenka, išdžiūsta, išsiblaško ir visiškai susilpnėja. Mūsų dvasiai ataušus ir atšalus, nebeturės kuo gyventi ir mūsų uolumas, ir mūsų darbai turės pamažėli apmirti. Nė viena įstaiga negyvuos ir netarps kaip reikiant, jei nebus jai atsidavusių žmonių. Taigi pirmon vieton visada reikia statyti savęs tobulinimą.

Dažnai atsitinka, kad pradedame sau galvą graužti dėl kliūčių, kurias matome arba net ir dėl tų, kurios gali ateity kada nors rastis, jei rasis; skundžiamės dėl to, kad neturime išsyk tų priemonių, kurių mums reikia ir t.t. Ir imame galvoti, kaip tas visas kliūtis pašalinti ir kaip čia tuos visus įrankius susitaisyti. Tuo dažnai viskas ir pasibaigia: prie paties tikslo jau neiname. Pridera mums kitaip pasielgti. Tik niekad nereikia nusiminti dėl savo netobulybių ir silpnybių. Juo silpnesni jaučiamės, juo labiau Dievu pasitikėkime: Jis mūs stiprybė ir išganymas. Jei tik tikrai būsime savęs išsižadėję ir Dievui visiškai atsidavę ir pasiaukoję, be abejo, surasime būdą ir keblumams pašalinti arba bent pro juos prasilenkti, ir mūsų sumanymai bus įvykdyti, tik nereikia bijotis, taip sakant, rizikuoti. Juo labiau galime rizikuoti, kad čia nėra ko bijotis pralaimėti. Nors ir nepavyktų darbas bei sumanymas, Dievas priims gerus norus, usmanymus ir pastangas. Pas Dievą nieko nepralaimėsime, o tik pelnysime. Ar ne daug geriau būti dėl Kristaus ištremtu, surakintu, negu pačiam laisvu noru lindėti savo rankomis statytame kalėjime, ir gėdingai valkioti savo rankomis nukaltus pančius, kuriais mus gėdinga baimė yra surakinusi. Kas nori savo gyvenimą perdaug apdrausti nuo visokių nelaimių ir vargų, tas mums netinka!

SVEIKATA

1910. XI. 27. *Su kūnu taip reikia mokėti protingai apsieiti, kad jis būtų palankus įrankis sielos rankose. Kada jis kyla prieš proto, apšviesto tikėjimo šviesa, paliepus, reikia daugiau varginti, reikia kad ir aštresnėmis priemonėmis pasinaudojant, jį apvaldyti ir suvaldyti. Bet reikia žiūrėti, kad be reikalo sveikata nemažėtų, neapsilpnėtų. Varginimasis turi padaryti kūną palankesniu dvasios įrankiu, mūsų prieteliu ir draugu, kuris padeda mums darbuotis ir klauso dvasios, tikėjimo apšviesto proto. Taigi, reikia kūnas tinkamai mylėti, bendrai sveikatą branginti, saugojantis, tik kad neperdėtum perdaug vien sveikatos rūpesčiui atsidavę, neišleptumėm.*

VISUR TIKROJI TIESA

1911. II. 6. *Mūsiškiai ir tie, kurie su mumis eis išvien, visur tepasirodo aiškūs katalikai ir priešai ne asmenų ir žmonių, o tik klaidingo mokslo ir nuomonių. Nemanykime, kad mes, nusileisdami klaidoms, joms pataikaudami arba net ir pašvęsdami vieną kitą tikrosios tiesos dalelę, ką nors patrauktume prie katalikystės. Tik paduodami žmonėms tikrąją tiesą, mūs šventą katalikišką tikėjimą visame platume, visame gilume, visame grožyje ir skaistume, galėsime juos patraukti prie mūs Bažnyčios. Svarbus daiktas mokėti gerai kovoti už tiesą. Taip reikia mokėti ginti tiesą, kad net jos priešai, jeigu būtų tokie, išeitų įsitikinę, kad ginantis tiesą, yra jiems pilnas meilės ir pagarbos. Reikia saugotis, kad nepasakius ko nors, kas priešą įžeistų, užgautų, jam širdį užduotų. Net ir apie klaidas kalbant, reikia saugotis, kad nekalbėjus su panieka, kad nepašiepus.*

TĖVYNĖS MEILĖ

Tėvynės meilė, anot šv. Tomo mokslo, "pertinet ad virtutem pietatis". Taigi tobulinantis negalima ir tos dorybės apleisti. Ir čia man rodosi, kad geriausia patarnausime kiekvienas savo ėvynei pirmų pirmiausiai rūpindamiesi suteikti jai Kristaus mokslą, kur galint įnešti Kristaus dvasią, neniekinant, žinoma, jokio doro darbo, jokių dorų priemonių. Nors pats Kristus tiesiog tesirūpino tik Dievo karalystę įkurti žmonių sielose čia žemėje, tai yra savo šv. Bažnyčią, nors tarnavo vien viršgamtiniams idealams, tačiau nieks tiek gero nesuteikė žmonijai ir visose kitose gyvenimo srityse, kaip Kristus. Tą pat galime pasakyti ir apie Katalikų Bažnyčią. Tad visokių darbų galima griebtis ir privalu, kur tik galima Dievui ir tautiečiams bei žmonėms įtikti. Bet savo tėvynės meilė, mano nuomone, gali ir privalo būti be kitų tautų neapykantos ir niekinimo. Mylint savuosius ir jiems tarnaujant, privalome ir bendrų reikalų visos krikščionijos nepamiršti, kiek galint ir kur galint prisidėti ir prie kitų žmonių sielų išganymo bei gerbūvio kėlimo reikalų.

Iš laiško kun. Jonui 1913.I.8.

MILŽINO SODAS

OSCAR WILDE — Išvertė PR. ALŠĖNAS

Kiekvieną popietę, kada grįždavo iš mokyklos, vaikučiai bėgdavo pažaisti į milžino sodą. Tai buvo gražus ir mielas sodas, su švelnia, žalia žole. Iš žolės stiepėsi į viršų begaliniai gražios gėlės, tarytum žvaigždės. Be to, tenai augo dvylika persikų medžių, kurie pavasariais apsikraudavo gražiausiais žiedais, gelsva ir perline spalvomis, o rudens metu — duodavo gražių vaisių. Medžiuose tupėdavo paukščiai ir čiulbėdavo taip mielai, gražiai, jog vaikai sustodavo žaidę ir klausydavosi paukščių giesmių.

— Kokie laimingi mes esame čia — jie tardavo vieni antriems.

Vieną dieną milžinas sugrįžo į namus. Jis buvo išvykęs lankyti savo draugo į Cornish Ogre ir tenai išbuvo net septyneris metus. Per tą laiką jis buvo iškalbėjęs ir išsakęs viską, ką turėjo pasakyti. Jo kalbos ir minčių lobynas liko ribotas, todėl nutarė sugrįžti į savąją pilį.

Kada jis grįžo, pamatė vaikučius žaidžiančius jo sode.

— Ką jūs čia veikiate? — jis sušuko piktoku balsu į vaikus. Pastarieji tuč-tuojau iš sodo išbėgo. . .

— Mano sodas, yra mano! - pabrėžė milžinas - kiekvienas gali tai suprasti ir aš niekam neleisiu čia būti ir žaisti, išskyrus pats save. . .

Tuomet milžinas aptvėrė sodą augšta tvora ir pastatė didžiulę lentą su įspėjimu: "Kas išdrįs pro čia praeiti, bus nubaustas".

Jis padarė tai todėl, kad milžinas buvo begaliniai didelis savanaudis.

Vargšai vaikučiai, nebeturėjo kur žaisti. Jie mėgino žaisti ant gatvės, bet gatvė buvo dulkėta ir pilna kietų akmenų. Viso ši to — jie labai nemėgo. Tuomet, pamokoms mokykloj pasibaigus, jie tik vaikščiodavo apie milžino sodo augštąją tvorą ir kalbėdavosi apie grožį, esantį viduje — už tvoros.

— Kokie laimingi mes būdavom tada, kada galėdavom žaisti sode — jie tardavo vieni antriems.

Ir, štai, atėjo pavasaris. Visas kraštas sužaliavo, sužydėjo. Visur pasigirdo švelnūs paukščių giesmių garsai. Tik savanaudiško milžino sode — dar tebeviešpatavo žiema. Nebuvo tame sode vaikučių, nečiulbėjo jame ir paukšteliai, taipogi ir medžiai tarytum užmiršo lapoti ir žydėti. Buvusios stebūklingo grožio gėlės, iškišusios galvutes iš žolės ir pamačiusios pastatytą įspėjamąją milžino lentą, gailėdamosios nuskriaustųjų vaikučių, vėl įtraukė savo galvutes atgal ir vėl užmigo tuo pačiu žiemos miegu. . .

Vienintėliai padarai, kurie tuo buvo patenkinti, tai Sniegas ir Šaltis. — Pavasaris užmiršo tąjį sodą — jie džiaugėsi vienas antram — todėl mes gyvensime čia apskritus metus.

Ir Sniegas užklojo sode žolę savuoju baltu kylimu, o Šaltis išmargino medžius savo sidabriniais papuošimais. Tuomet jie paprašė pas save į svečius ir šiaurės Vėją. Pastarasis — neatsisakė. Žiemys vėjas buvo apsivilkęs storais kailiniais ir visas dienas ūždavo bei trankydavosi apie milžino sodą bei švilpaudavo pilies kamine.

— Tai pasigerėjimo verta vieta! — džiaugėsi Šiaurys — mes turėtume pasiprašyti į svečius ir Audrą su ledais. Nepasididžiavo ir šioji. Kiekvieną dieną, po trejetą valandų, ledai barbindavo pilies stogą. Savo intensyviu darbu — prakalė ledai kai kur net stogo dangalą. Tuomet Šiaurys ir Audra su ledais tik ūžaudavo, bėgiojo didžiu spartumu apie sodą ir draskė medžių šakas. Ledinė audra — buvo apsirengusi pilkai, o jos alsavimas — tikras ledas. . .

— Aš negaliu suprasti, kodėl pavasaris taip ilgai neateina? — galvojo sau milžinas, žiūrėdamas pro langą į savąjį sodą, kuriame pilna galia tebeviešpatavo baltoji žiema.

— Gal gi netrukus jis jau ateis, gal. . .

Tačiau pavasaris — neatėjo, taip lygiai — ir vasara. Atėjęs ruduo — visiems sodams davė auksinį vaisių derlių. Tik nieko negavo milžino sodas.

— Jis yra per daug savanaudiškas — galvojo ruduo. . .

Ir taip milžino sode visą laiką buvo Žiema,o, kartu su ja, Šiaurys Vėjas ir Audra su ledais. Tenai švaistėsi medžiuose tik Šaltis ir Sniegas.

(*Bus daugiau*)

JUOKIS

SKYRIŲ VEDA ĮGUDĘS DURININKAS

IŠ K-RO PETRAUSKO NUOTYKIŲ.

Jaunas Kipras turėjo iš lanko nušauti ant aukštos uolos užkopusį liūtą viešoje Petrapilio operoje Prieš pat uždangai pakylant, buvo pasigęsta "liūto". Greit buvo sugautas pusgirtis burliokas iš gatvės, kuris sutiko už 5 rublius "vaidinti liūtą". Pakyla uždanga. Kipras linksmai nusiteikęs traukia ariją, o liūtas stovi ant kalvos ir purto galvą. Kipras ištempia lanką, strėlė suzvimbia ir puikiai perveria liūtą, bet nuo uolos liūtas nesirita. Jaudinas šaulys. Kartoja ariją ir priartėjęs arčiau prie liūto šnibžda:

— Krisk, durniau! 10 kartų negaliu arijos kartoti!

— Negaliu rizikuoti savo sprandu už 5 rublius. Per aukštai, pone. Už 10 tai bandysiu. . .

— Gausi, kvaily! Tik krisk!

Kipras vėl pataikė. Liūtas rusiškai tripečiu persižegnojo ir krito žemyn. Ovacijos. Plojimai. Kipras kartojo 5 kartus ariją, o "liūtas" surinko 60 rublių. Bet nuo nuotaikingojo liūto tikėjimo propagavimo opera turėjo išimti iš repertuaro, nes liūto sceną sutikdavo su juoku ir ovacijomis.

Kartą žemaitijoje, šernų medžioklės proga, Kipras su draugais užsuko į vienintėlę miestelio smuklę, išgerti alaus. Smuklės savininkas, žydelis sušuko Kiprui:

— Ui, pone, kur aš tave mačiau?

Kipras linksmai užklausė:

— Buvai Kaune?

— Ne. Kur aš biednas tiek toli trankysiuos. Ui, pone, prisimenu dabar, kur tave mačiau — ant muilo, pone, ant muilo. . .

Dabartiniais okupuotos Lietuvos laikais, Kipras lipo Gauko laiptais. Staiga jį sulaiko du iš Rusijos karininkai ir įsako nusirengti. Kipras aiškinas sujaudintas draugams:

— Aš. . . aš miesto viceburmistras, aš liaudies Stalino ordinų dainininkas. . . aš — deputatas!

— Skoriei, skoriei! Gali pasilikti batus, kaip dainininkas, šalta, bet kojines nuimk!

Ir taip grįžo į namus, veik Adomo kostiume, batuotas dainos laureatas meiliai draugų apgintas nuo buržuazinių prietarų.

* *

Kruščiov'as dovanajo Gomulkai automobilį.

— Deja, drauge sekretoriau, aš nemoku vairuoti.

— Tai n[illegible]kis, vairuosiu aš pats, o tau reikės tik triūbyti. . . .

* *

Vienoje komunistų pradžios mokykloje mokytojas aiškina mokiniams apie žmogaus kilmę.

— Netiesa, drauge mokytojau, — staiga su[illegible] vienas veiklus pionierius — mokinys. — Mūsų grupės vadova [illegible]kė, kad žmonės yra kilę iš bez[illegible]onių. Tam aš tikiu.

— Yra dalis tavo teisybės, — pritaria mokyt[illegible] Bet neužmirškite, kad aš jums pasakoju iš kultūros istorijos. Tavo vadovas kalbėjo iš partijos istorijos. Jis pasakojo jums partijos narių kilmę. . . .

Kruščiovas aiškina savo valdininkams:

— Jei įsakysiu šokti į upę, tai turit vykdyti!

— O kur eini? — surinka jis, pamatęs vieną išeinant.

— Einu mokytis plaukti, drauge Kruščiov'e, — pasiaiškino.

KAS LAIMINGESNIS?

— Kas laimingesnis: ar tas, kuris turi 100.000, ar tas, kuris septynias dukteris?

— Žinoma, kad tas, kuris turi 7 dukteris.

— O kodėl?

— Matote, kuris turi 100.000, tas nori jų dar daugiau turėti, o kas turi 7 dukteris, tas tikriausiai jų daugiau nebenori. . .

SURADO SEKMĖS UŽRAŠĄ

Jaunas žurnalistas leidžia laikraštį, bet niekaip neapsisprendžia kokios kripties ar partijos laikytis. Klausė patarimo seno žurnalisto. Tas tuoj užklausė:

— Apie ką rašai?

— Visko po truputi prisirenka, —paaiškino.

— Ar rašai apie Katalikybę?

— Ne. Kartais daug korespondencijos talpiname prieš jąją.

— O apie kitas religijas ir partijas?

— Taip. Jei tik gerai užmoka, tai viską talpiname.

— Tai užrašyk! —Visų labiausiai mėgstamas, prieškatalikiškas — nepartinis laikraštis. Užtikrinu, kad būs visų plačiausiai skaitomas, nes visi norės ką nors apie save išgirsti.

JAUNIME JAU ČIA PAT VASAROS ATOSTOGOS

Villa del Dique ir šiemet laukia Tave!

Mergaitėms sausio menuo ir berniukams vasario. Prabuvimo išlaidos $ 2.000. Villa del Dique tai ideali vasarojimo vieta su didžiausiomis galimybėms plaukioti ir po kalnus laipioti!

ARGENTINOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

Naujai įšventintas lietuvis kunigas kapucinas **Alfonsas Ilgevičius** su savo motina ir giminėmis prie vaišių stalo.

▪ **Julija Biliauskienė, Damutė** Sabunaitė paviešėjusios keletą savaičių Rosario mieste 3.XII. grįžo į Buenos Aires, kartu su jomis atvyko Joana Šimkūtė.

▪ **Viktoras Ceslinskas** 3.XII.59 su Urugvaječių komanda atvyko į Buenos Aires, kur turės varžybas su Ateneo klūbo žaidėjais.

URUGVAJUS

MONTEVIDEO

Lietuvos vaizdai, parodyti p. J. Gilvydžio sutraukė daug lietuvių iš Montevideo miesto.

Lapkričio 14 d. (šeštadienį) lietuviškos filmos buvo rodomos Liet. Kultūros dr-jos patalpose Dr-jos vadovybė, iš anksto nujausdama, kad susirinks gausiai publikos, suolus sustatė draugijos kieme. Ir buvo neapsirikta. Patalpos iš anksto jau buvo perpildytos netik sėdinčių, bet ir stovinčių. Kultūros draugijos pirm. pristačius p. J. Gilvydį publikai, buvo tuojau rodomas filmas.

Pirmiausia buvo parodyti p. J. Gilvydžio nufilmuoti vaizdai iš Argentinos lietuvių gyvenimo. Visi nekantriai laukė Lietuvos vaizdų, kurių daugelis jau seniai nematė. Ir štai spalvotoje filmoje subangavo Nemunas, sumirgėjo lietuviškos pievos ir laukai, suskambėjo lietuviškos dainos. Vaizdas po vaizdo ritosi per ekraną, žavėdami širdis. Į Vilnių žygiuojančiai kariuomenei ir plėvesuojančioms vėliavoms nekartą publika pritarė karštais plojimais.

Kitą dieną filmas buvo rodomas naujoje parapijos salėje. Publikai ir čia buvo per maža vietos: daugumai teko stovėti. Svečių tarpe matėsi Lietuvos ministeris Dr. K. Graužinis su Ponia, Atstovybės sekretorius p. Grišonas su šeima, rašytojas p. K. Čibiras, kun. Giedrys, kun. Daugintis ir kiti lietuviai kunigai, gyveną Urugvajuje. Buvo ir svečių urugvajiečių, bei Urugvajuje gimusio lietuviško jaunimo.

Filmui baigiantis, kai suskambėjo Lietuvos himnas ir Gedimino kalne suplėvėsavo lituviška trispalvė, visa publika atsistojo ir pati pradėjo giedoti himną. Šios gražios žaliųjų Lietuvos laukų ir pievų filmos Visuose paliko neišdildomą gimtos žemės ilgesį ir sužadino širdyse Tėvynės gilesnę meilę.

P. J. Gilvydis netik parodė lietuviškus filmus, bet nufilmavo ir Urugvajaus lietuvių kolonijos svarbesnius vaizdus. Buvo nufilmuota liet. bažnyčia ir apylinkės, liet. atstovybės namai su personalu, pon. min. Dr. Graužinio ir pon. Grišono rezidencijos, fotografas p. Bartininkaitis ir kiti Cerroj gyvenantieji lietuviai. J. Gilvydis su p. K. Čibiru buvo nuvykę į Atlanti pajūrį ir už kelių šimtų kilometrų aplankė gražiausias Urugvajaus vasarvietes.

Urugvajietis.

PADĖKA

....**Lankantis Urugvajuje buvau labai nuoširdžiai sutiktas ir priimtas, todėl reiškiu savo gilią padėką.** ....

....**Visų pirmą, nuoširdi padėka Lietuvos min. Dr. K Graužiniui su Ponia už malonų priėmimą savo rezidencijoje ir pavėžinimą po miestą. Nuoširdus ačiu p. p. Grišonams už suteiktą progą nufilmuoti lietuviškų kryžių kolekciją. Ypatingai nuoširdžią padėką reiškiu Tėvams Jėzuitams: kun. Giedriui ir kun. Daugintiui už perleidimą savo salės, už padarytus skelbimus ir už visą suorganizavimą filmų vakaro. Kultūros Draugijai taip pat reiškiu didžiausią padėką, rašytojui K. Čibirui speciali padėka už sudarymą progos pamatyti Urugvajaus pajūrį. p. Jusiui, fotografui Bartininkaičiui, p. p. Andziuliams ir visiems man padėjusiems bei atsilankiusiems į filmų vakarą tariu nuoširdžiausią lietuvišką ačiu.**

J. Gilvydis.

Aukos Radio Valandėlei

$ 200 — S. Mikelaitiene iš Berisso
„ 100 — L. Avulis
„ 100 — V. Cibavičius
„ 100 — K. Murauskas
„ 100 — M. Zavickiene
„ 50 — J. Gurskas
„ 35 — J. Grudžinskas
„ 30 — J. Kamarauskas

Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams.

Radijo Valandėlės Vadovybė.

Casa "DOMICELA"
Sav. A. LEVANAVIČIUS
ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,
ŠALIKAI, KAMPEROS
šilko ir drobės išdirbiniai
— PRIEINAMOS KAINOS —
CANADA 2025 Lanús O.

ELTOS ŽINIOS

(E) Aplink Radviliškį daug Vilkų. Radviliškio rajono miškuose ir pelkėse priviso daug vilkų, kurie kolchozams ir gyventojams padarą daug žalos. Neseniai surengtoje medžioklėje dalyvavo 20 šaulių, kurie nušovė tris vilkus. Artimiausiu metu numatyta surengti dar kelios vilkų medžioklės.

(E) Dar vis renka medžiagą apie "fašistų nusikaltimus". Vilnius Kraštotyros muziejus surengęs dešimties dienų "mokslinę ekspediciją" į Panerius ir kitas Vilniaus apylinkes. Buvusi renkama medžiaga apie "fašistų įvykdytus nusikaltimus Vilniaus mieste ir jo apylinkėse". Be to, rinko medžiagą apie "pasipriešinimo judėjimą prieš okupantus".

(E) Gausiai lanko A. Baranausko klėtelę-muziejų. "Anykščių Šilelio" autoriaus Antano Baranausko klėtelę-muziejų lanko labai daug žmonių ir iš arti ir iš toli. 1957 m. buvę apie 10.000 lankytojų, 1958 m. apie 13.000, o šiemet apie 18.000 — Vien tik ekskursijų šiemet būta jau apie 660.

* * *

Kard. R. CUSHING, FIDEL CASTRO ANTIS IR VARINĖS MEILĖS MERGELĖS ŠVENTĖ

Bostono kard. Richard. Cushing žurnalistams pareiškė: "Kūbos min. pirm. Fidel Castro veikia kaip komunistas. Atsižvelgiant į jo bažnyčių turtų nusavinimą, kun. seminarijų ir misijų uždarymą, teisinantis dėl stokos valstybei pinigų yra neįtikėtina, nors ir sako, kad Castro ne komunistas. Kada matau paukštį, kuris vaikšto kaip antis, plerpsi kaip antis, išrodo kaip antis ir save laiko kaip antį". Ar ne aiškiai nusakė Castro spalvas? Bet, La Habana, Kūbos sostinėj "Virgen de la Caridad dei Cobre" šventėje, dalyvaujant milijonui tikinčiųjų iškilmingose pamaldose, taip pat, ir Fidel Castro ir prez. Dr. Osvaldo Dorticos su visais ministrais į tautos globėją drauge meldėsi. Ta proga šv. Tėvas per radio į kūbiečius kalbėjo.

▪ **Tokio'je socialistų ir komunistų** sukeltos 20.000 ir 50.000 žmonių demonstracijos prieš JAV karinės pagelbos draugystę, pareikalavo 50 iki 60 sunkiai sužeistųjų.

Puikiausios maudymosi sąlygos sūraus vandens
Baseine "LIETUVA",
LA SALADA
— 1 KVADRA NUO BASEINO "LA ISLA" —
Sav. Kastutė Masiokienė ir sūnus
DUODAMI PIETŪS IR ŠALTI GĖRIMAI

"LAIKO SPAUSTUVĖ
Pigiai ir meniškai atspaudžia vizitines, vokus, propagandos lapelius, vestuvinius pakvietimus, Pirmos Komunijos paveikslėlius, knygas, laikraščius, žurnalus, ir atlieka kitus spaudos darbus.
KREIPTIS:
Mendoza 2280 - Avellaneda - T. E. 208 - 5027

LIETUVIŠKA AUDYKLA "DROBĖ"
Savininkas VYTAUTAS DORELIS
Parduoda lietuviškai raštuotas drobes, languotas staltieses bei lygias kitas medžiagas.
Kainos be konkurencijos, nes parduodama pačiame fabrike.
BOGOTA 4175 Cerro, Montevideo, Uruguay
Telefonas 22 - 17 - 77

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKŠTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
-profesionalas yra pasiruošęs
ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS
DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 7268

ŠVENTOS MIŠIOS AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOJE

Š. m. gruodžio 20 d. 10,30 val. bus laikomos pirmųjų met. proga už

a. a. NICOLAS SUBOCH

Kviečiamos visos giminės ir pažįstamieji dalyvauti.

Š. m. gruodžio 21 d. 9,00 val. bus laikomos už

a. a. KUREIKIŲ ir ŠIMĖNŲ

šeimų mirusiuosius.

Kviečia Marija Šimėnaitė — Kureikienė.

MŪSŲ MIRUSIEJI

▪ **Juozas Kaušila,** kilimo ūtenišskis, eidamas 67 metus, mirė lapkričio 10 d. Liko nuliūdę sūnūs Vytautas ir Kazimieras ir brolis Vincas. Lietuvoje liko mirusiojo sesuo. Sekančią dieną palaidotas Chacarita kapinėse.

(E) Lietuvoje mirė kompoz. pedagogas Aleks. Kačanauskas. Palaidotas Kaune lapkričio 18 dieną.

REIKALINGA VIRĖJA,
pagyvenusi moteris viena ar su vyru, be vaikų. Teirautis: Mendoza 2280, Avellaneda. T. E. 208-5027.

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS,
AKORDEONUS, BANDEONUS
TELEVISIOS APARATUS
IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS
*
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

Š. m. gruodžio 20 d. 18,00 val. bus laikomos už vėlę

a. a. KAZIMIERO ŠULNIO

Kviečia žmona ir sūnus visus gimines, pažįstamus ir velionio draugus dalyvauti.

◆

(E) Tragiškai žuvo lietuvis, septynių vaikų tėvas. Antanas Klevinskas, 44 metų amžiaus, dirbo Bamberge prie metalo laužo presavimo aparato. Kaž kokiu būdu su galva pateko po veikiančiu presu. Nelaimingasis vietoje liko negyvas. Kai atbėgo kitas darbininkas, nieko jau negalėjo pagelbėti. 20 centnerių presas sutriuškino jam galvą. Paliko našlė ir septyni našlaičiai nuo pusės iki 15 metų. Laidotuvėse dalyvavo netik apylinkės lietuviai ir artimiausi darbovietės bendradarbiai, bet ir gausus skaičius vietos visuomenės žmonių. Vietos laikraščiai, aprašydami šiurpų įvykį, išreiškė visos visuomenės nuoširdžią užuojautą nelaimingai lietuvių šeimai.

—◆—

▪ **Tragiška mirtis iš gyvųjų tarpo išskyrė XI. 29 d. 10 val. Pirovano ligoninėj JONĄ ŠIMKŪNĄ** 58 metų amžiuje. Velionis buvo c. Pampa 2010, Belgrano, Buenos Aires "portero" ir iš ryto 8 val. buvo atrtstas dėl nežinomos priežasties, nuo laiptų nukritęs aukštielninkas su sulūžusiu stuburkauliu, perskelta galvos kaukuole ir atkrėstais smegenimis be žado. Gruodžio 1-ją su bažnytinėm apeigom kun. A. Lubicko, dalyvaujant gausiam būriui giminių ir pažįstamų, buvo palaidotas Chacarita kapinėse.

Giliame liūdesyje liko žmona Teklė Klimašauskaitė — Šimkūnienė, 17 m. dukrelė Genė, J. Deveikių, Z. Juknevičiaus, Klimašauskų ir kitų giminių šeimų nariai ir draugai.

Vitrinų Fabrikas
„VITRAL"
Sav. W. A. Rastauskas
Įrengimas moderniškų vitrinų prekybos namams ir krautuvėms.
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

MOTORAI,
Pervyniojimas (bobinaje) ir kiti motorų ir elektros reikmenų pataisymai.
SĄŽININGAS DARBO ATLIKIMAS
JUJUY 1362 Lanus Oeste

* KIRPYKLA "OLGA" — Ilgaiaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —
Olga Jasiulytė - Vitkauskienė,
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.
AV. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal
Temperley BALCARCE 510
F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — J. Dučin; Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — grąžinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams $ 90.—, pusm. $ 50.—, vienas nr. $ 5.— Urugnajuje met. 12 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI Nr. 248 — 3 DE DICIEMBRE

Buenos Aires Avellaneda

Argentinos Lietuviai Subruskime!

Subruskime visi atstovauti savo tautą gruodžio 8 d. Plaza de Mayo! Tegul laisvasis pasaulis pamato mūsų ryžtą kovoje prieš komunizmą. Eisena bus filmuojama ir nuskambės per visą Ameriką radijo bangomis!

Mūsų tauta jau beveik 20 metų kaip neša baisų vergijos jungą. Laisvasis pasaulis dar per mažai žino apie mūsų tautos kančias. Reikia nuolatos pakelti balsą ir ješkoti tam tinkamų momentų.

Toks tinkamas momentas yra mums siūlomas: ESAME KVIEČIAMI Į

DIDINGĄ PAVERGTŲ TAUTŲ MANIFESTACIJĄ

Ši manifestacija yra ruošiama Tarptautinio Katalikiškojo Jaunimo Federacijos, kuri gruodžio 6 - 13 dienomis Buenos Aires ruošia

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO KONGRESĄ

Į šį kongresą yra pakviesti dalyvauti lietuvių atstovai, o į manifestaciją yra kviečiami visas lietuviškas katalikiškas jaunimas, visos liet. organizacijos su vėliavomis ir visa lietuviška visuomenė.

Eisenoje dalyvaujantis jaunimas tautiniais drabužiais prašomas susirinkti parapijoje 16 val. iš kur su autobusu išvyksime į San Nicolas bažnyčią (Santa Fe 1364). Visi kiti norintieji kartu dalyvauti procesioje prašomi vykti savo iniciatyva prie San Nicolas bažnyčios 17 val. iš kur susirikiavę po parapijos vėliava pradėsime eiseną, kuri užsibaigs Plaza de Mayo. Eisenoje dalyvaus daugybės tautų, jaunimas tautiniuose rūbuose ir įvairios tautinės bendruomenės su savo vėliavomis.

GRAŽUS TAUTŲ VAKARAS

Lapkričio 21 d. "Liberacion Europea" Lietuvių salėje Moterų Sekcija, vadovaujama p. mok. E. Diminskienės, suruošė gražią pavasario šventę, kurioje pasirodė keturios tautos su savo tradiciniais sokiais. Visų pirma pasirodė lietuvių grupė, sušokdama "Lenciūgėlį" ir "Jonkelį", publikai karštai plojant. Toliau du bulgarai: brolis ir sesuo. Letka ir Elias Monoff išpildė įdomų šokį — "Rachenitzą". Kroatai pasirodė su dviem šokiais: p-lė Jasenka Herakovic pašoko "Solo-Kolo" ir mišri grupė pašoko vieną šokį, kuris labai primine lietuvišką šokį: "Noriu miego, saldaus miego". Ukrainiečių buvo sušokti du labai mitrūs šokiai, kurie priminė labai mums žinomą "kazačky". Geriausią įspudį paliko lietuvių grupė savo gyvumu ir šokių įvairumu.

Antroje vakaro dalyje sekė pavasario karalaitės rikimas. Karalaitė buvo išrinkta ukrainietė. Pažymėtina nauja šio vakaro tvarka, būtent, stalelių pastatymas salėje. Tai buvo originali mintis, kuri davė naujumo ir įvairumo. Prie stalelių svečiai galėjo smagiai pasikalbėti, belaukdami programos. Tik gaila, kad šį kartą nedaug matėsi lietuvių, ypač mažai lietuviško jaunimo. Kitataučiai šiuo kartu parodė daugiau solidarumo, atvykdami iš toliau ir pripildydami lietuvių salę.

"VYČIŲ" PASIRODYMAS

"Vyčių" jaunimo organizacija, švęsdama savo metinę šventę, lapkričio 28 d. lietuvių salėje suruošė dviejų aktų komediją, pavadintą "Quien tiro la bomba?", kuri buvo suvaidinta ispanų kalboje. Komedija buvo puikiai suvaidinta su geru veikėjų įsijautimu ir publiką labai puikiai nuteikė. Tik gaila, kad publikos šį kartą labai mažai buvo. Sveikintinas "Vyčių" užsimojimas duodant vaidinimą.

▬ **Oracijus Gudelevičius** pirmuoju mokiniu baigė pradžios mokyklą, per 7 metus nė vienos dienos nepraleidęs mokyklos. Buvo apdovanotas medaliu ir knygomis.

VASARIO 16-tai JAU RENGIAMĄSI VISU RIMTUMU

Lapkričio 28 d. vakarę lietuvių parapijos patalpose buvo susirinkę visų lietuviškų organizacijų, choro ir spaudos atstovai ir svarstė Vasario 16-tos šventės paminėjimo iškilmes. Buvo nutarta kaip ir kitais metais kviesti kitų egzilinių tautų atstovus, nustatyti smulkesnę šventės programą, kurią pateiks tam reikalui sudaryta speciali komisjia. Nutarta laike paminėjimo leisti loteriją Vasario 16-tos gimnazijai sušelpti. Loterijos suorganizavimas pavestas "Birutiečių" draugijai. Loterijos fantus priima parapijos raštinėje. Kitos pajamos bus skiriamos Tautos Fondui ir ALOST Tarybos kasai.

Susirinkimui pirmininkavo ALOST pirm. p. čikštas ir sekretoriavo inž. St. Babronis. Vasario 16-tos paminėjimas įvyks vasario 13 d. Argentinos Lietuvių Susivienyjimo patalpose. Vasario 14 d. parapijos bažnyčioje pamaldos už Lietuvą.

Visi Kariuomenės ir Šaulių 40 Metų Minėjiman,

kuris įvyks š. m. GRUODŽIO mėn. 20 d. 12 val.

Lietuvių Parapijos Svetainėje.

PROGRAMOJE:

Iškilmingas minėjimo aktas ir lietuviškas alutis.

Pakvietimų kaina: *Vyrams* penkiosdešimt
Moterims trisdešimt

L. A. K. ir K. S-gos Valdyba

PADĖKA

A. L. B. Temperley Apylinkės Valdyba nuoširdžiai dėkoja p.p. Žekiams už perleidimą gražios vietos gegužinei, kuri sutraukė nemaža lietuvių. Ypatingai dėkojame p. Elenai Žekienei ir Antanui Gečiui bei kitiems už gegužinės parengimą.

Apyl. Valdyba

GRUODŽIO 6 D. — SEKMADIENĮ 10 val Prieš Sumą

Aušros Vartų bažnyčios zakrastijoje įvyks

Naujos Spintos Pašventinimas

į kurį kviečiami atsilankyti visi: kūmai, geradariai ir parapiečiai.

Š. M. GRUODŽIO 6 D. 12 VAL. (Po Sumos)
Lietuvių Aušros Vartų salione rengiami

NEPAPRASTI KŪMŲ PIETŪS

pagerbti lietuvių parapijos geradarius ir kūmus.

BILIETŲ KAINA — VYRAMS 100, MOTERIMS — 70 IR VAIKAMS — 50.

Pelnas skiriamas naujosios spintos likusioms išlaidoms padengti. Bilietus prašome kiek galint iš anksto įsigyti parapijos raštinėje, arba pas platintojus!

NAUJI „LAIKO" RĖMĖJAI

(NESKAITANT PRENUMERATŲ)

" 535 — M. Sutkaitė de Skryzper
$ 2 — (am. dol.) K. Kaminskas
" 60 — Elzė Diminskienė
" 20 — Miguel Ališauskas
" 10 — Povilas Rastauskas
" 10 — Elytė Vasiliauskaitė
" 10 — Vytautas Cesna
" 10 — Razalija Kazeliūnienė
" 10 — Lydia Placakienė
" 10 — Monika Shumaiker
" 10 — Juozas Žukas
" 10 — Birutė Sturevičiūtė
" 10 — Vladas Stankevičius
" 10 — Oracio Chop
" 10 — Marcelo Bunza
" 10 — Antanas Paršelis
" 10 — O. Šovinienė
" 10 — Antanas Tremonis
" 10 — Klemensas Šidlauskas
" 5 — Jonas Krisiūnas

Visiems Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja

„LAIKO" Administracija.

▬ **Vyskupo Jono F. Aragone** didelio lietuvių draugo, žemiškieji palaikai iš laikinos palaidojimo vietos Claypole po šešių ir pusę metų, lapkričio 27 d. Urugvajaus karo laivu Artigas buvo išvežti į Montevideo, kur a. a. vyskupas per 20 metų buvo ganytojumi.

A.a. Mon. Aragonę palydėjo vysk. Boloti (Bs. As. generalinis vikaras), vysk. Corso, keletas dvasiškių, mon. Aragone giminaičiai ir pažįstami. Iš lietuvių dalyvavo P. Gudelevičius ir P. Sakalauskas.

▬ **Bronius Loveikis** iš Alta Gracia šiomis dienomis lankėsi Bs. Aires dėl pensijos reikalų.

Isteigtas Jaunųjų Mergaičių Sporto Klūbas

Prie Šeštadienio mokyklos yra įsteigtas naujas

JAUNŲJŲ MERGAIČIŲ KLŪBAS,

kuriam vadovauti apsiėmė p-lė Nilda Sklerevičiūtė. *Į sporto klūbą yra priimamos visos lietuvaitės mergaitės nuo* 10 *iki* 15 *metų amžiaus.*

Sporto Klūbas jau pradėjo veikti. Mergaitės yra mokomos gimnastikos ir pratinamos krepšinio žaidime. Pratybos vyksta kiekvieną šeštadienį nuo 3 iki 5 valandos po pietų.

▬ **Stasės ir Antano Balinskų** dukrelės Lucitos 8 metelių gimtadienio proga, jų namuose buvo jauki šventė suaugusiems ir mažiesiems.

PRANEŠIMAS

Pranešame visiems lietuviams, kurie nori gauti kūčioms plotkelių, prašome kreiptis į Aušros Vartų parapijos raštinę. Plotkelės nebus atskirai paštu siunčiamos.

▬ **Svarstoma įsigyti lietuviškas kapines.** Argentinos Liet. Ben-nės Centro Valdybos posėdyje, įvykusiame lapkričio 22 d. buvo pasakyta plačiau dėl lietuviškų kapinių įsigyjimo ir prieita išvados, kad reikalinga įsigyti lietuviams savo kapines Argentinoje.

▬ **Juozas Krikščiūnas** Mar del Platoje, Aven. Luro nusipirko didelį apartamentą, kurį šiomis dienomis priruošė vasaros atost. sezonui.

▬ **Ignas Valentinavičius su ponia,** aplankęs savo gimines Š. Amerikoje ir gerai pasisvečiavę, gruodžio 3 d. grįžta atgal į Argentiną.

▬ **Irena Gudelevičiūtė** su gerais pažymiais baigė komercinę mokyklą Buenos Aires mieste. Už stropumą moksle apdovanota aukso medaliu.

▬ **Ona Pajaujytė** baigė pirmąja mokine Kazimieriečių vedamą pradinę mokyklą. Buvo apdovanota medaliu ir kitomis dovanomis.

Yra sveikintina, kad toliau mano tęsti augštesnį mokslą.

▬ **Juozas ir Adelė Jurgėlaitytė Devėikiai** lapkričio 18 d. susilaukė sūnaus, kuriam duotas Juozo Danieliaus vardas.

MARIJONŲ KONGREGACIJOS 50 METŲ JUBILIEJAUS

MINĖJIMAS

ĮVYKS GRUODŽIO 5 D. ŠESTADIENĮ 20 VAL.

Lietuvių Parapijos Salėje, c. Brasil 835, Avellaneda.

PROGRAMOJE: Paskaita apie marijonų atgaivinimo ist[illegible]. Meninėje dalyje pasirodys Lomas de Zamora katedros choras.

ĮĖJIMAS LAISVAS. Nepamirškite grudžio 5 d. apsilankyti į lietuvių parapijos kūrėjų jubiliejų!

Miunchenas ruošiasi Eucharistiniam Kongresui

Šiuo metu Bavarijoje sukamas kultūrinis filmas "šaukiam pasaulį". Pro žiūrovų akis pralėks vaizdai iš Vokietijos religinės ir socialinės buities, ir jie išgirs Miuncheno ir Freisingo kardinolo J. Wendelio balsą, kviečiantį viso pasaulio katalikus dalyvauti 37-tame tarptautiniame Eucharistiniame kongrese, kuris įvyks 1960 m. vasarą Miuncheno mieste.

Ateinančiam kongrešui duotas motto Jono 6,51: "Dėl pasaulio gyvybės". Viena proga Miunchen kardinolas paaiškino, kad šiti evangelijos žodžiai parinkti dėl to, kad mūsų dabartis esanti persunkta mirties baime. Iš šv. Eucharistijos paslapties turi išplaukti naujų gaivinių ir antigmatinių jėgų, būtinų pasaulio gyvybei.

Iš visų laisvojo pasaulio kraštų jau ėmė registruotis kongreso dalyviai. Itin didelį susidomėjimą kongresu rodo pietų Amerika. Arti 3.000 privačių asmenų jau pranešė Kongreso Sekretoriatui savo norą atvykti kongresan. Nemaža maldininkų grupė su vysk. Schell priešakyje atkeliaus Miunchenan iš Argentinos. Australijoje, Sydney mieste, vienas katalikiškas kelionių biuras organizuoja pirmą kartą krašto istorijoje oficialią maldininkų kelionę į Eucharistinį kongresą. Katalikių moterų atstovės iš Afrikos ir Azijos yra užkviestos atvažiuoti kongresan ir po jo susipažinti su vietinių moterų organizacijų bei įstaigų veikla. Jų kelionės išlaidas padengs Bavarijos katalikių darbininkių organizacija.

Tad kitais metais Miuncheno miestas galės pasveikinti 300 hierarchų: kardinolų, arkivyskupų ir vyskupų. Popiežius Jonas XXIII atsiųs savo legatą ir radijo bangomis prašneks į kongreso dalyvius, susibūrusius didžiulėje Teres. aikštėje.

Kad tarptautiniai Eucharis. kongresai įgauna vis gilesnės ir platesnės reikšmės katalikiškojo pasaulio egzistencijoje, kalba ir Vatikano laikysena. Per pirmuosius 25 metus — išimtį sudaro tik kongresas Jeruzalėje — šv. Tėvas kongresuose nebūdavo atstovaujamas. Tik nuo 1906 m. į kiekvieną tarptautinį Eucharistinį kongresą pradėjo atvykti popiežiaus siunčiami legatai. O nuo 1928 m. kongreso dalyviai turi laimę išgirsti ir patles šv. Tėvo kongresui skirtą žodį.

Kaip 1955 m. Rio de Jeneiro, taip ir 1960 m. Miunchene gausus lietuvių būrys įsijungs į pasaulinės Dievo Kūno šventės iškilmes, lietuviai iš Vokietijos, iš Europos, iš užjūrio kraštų.

Mečys Mustelkis, (13b) Gauting b. Muenchen, Unterbrunner Str. 85.

* *

▬ **Blanca Čekanauskaitė** lapkričio 21 d. savo tėvelių namuose gražiai atšventė 15 metų sukaktuves. Svečių prisirinko tiek, kad reikalinga buvo paruošti specialų "europietišką žiemos sodą", kuriame svečiai labai puikiai jautėsi: aplinkui prie atskirų stalų svečiai ir viešnios linksmai vaišinosi, o baltos lubos elektros šviesų nusagstytos blizgėjo. Judri šeimininkė pati visus aptarnavo ir visus ragino vaišintis. Vienu žodžiu, visa aplinka buvo jauki ir maloni, lietuviška ir nuoširdi.

▬ **Solistas Ant. Slančiauskas su ponia** gruodžio 3 d. išvyko į Mendozą, San Juan, Santiago del Estero ir kitus miestus vasaros atostogoms, kuriose išbus apie mėnesį laiko.

▬ Fotografo ir žurnalisto Leono Kančausko dėka daugelis Kanados ir Š. Amerikos bei kitų kolonijų laikraščiai supažindino savo skaitytojus su Argentinos lietuvių veikla, planais ir užsimojimais.

DĖMESIO AVELLANEDOS LIETUVIAMS

Ruošiantis paminėti Vasario 16-tą, yra rengiama ta pačia proga loterija Vasario 16-tos gimnazijai sušelpti. Loterijai fantus prašome pristatyti Aušros Vartų parapijos raštinėje!

Rengimo komisija.

VILLA LUGANO LIETUVIŲ CENTRO VEIKLA

GERBIAMIEJI L. CENTRO NARIAI IR TAUTIEČIAI!

Artinantis Kalėdoms ir N. Metams, kiekvienas iš mūsų bedirbąs, ar jau iš "jubilacion" santaupų begyvenąs, prisiminkime ir L. C. nebaigtų namų statybos reikalus. Lietuviai yra darbštūs ir dosnūs, tad subruskime darbu ir pinigine auka užbaigti Dr. Jono Basanavičiaus rūmų statybą.

Tam tikslui, aš pirmas iš "jubilacion" santaupų aukoju 500 pezų, ir norėčiau, kad visi nariai ir tautiečiai tai darytų. Daugumas iš mūsų esame aukavę L. C-ui, bet dar pridėkime auką ir darbu, ir tada greit turėsime tą apie kurį esame senai svajoję. Salionas nebus vieno ar kito, bet bus visos Argentinos lietuvių salionas. Tuomet mes maža ir neturtinga tauta galėsime didžiuotis prieš turtingąsias ir didžiąsias tautas savo darbu ir vienybe.

Buvęs L. C. V. Kasininkas Gradeckas.

▬ **Joana Beatričė Paserpskytė** lapkričio 27 d. susituokė su Alfredu Callegeris. Moterystės ryšys buvo palaimintas Santa Maria bažnyčioje, Buenos Aires mieste. Jaunavedžiai povestuvinei kelionei išvyko į Villa Gessel.

Šeštad. Mokyklos užbaigtuvės Parke Pereyra

GRUODŽIO 13 D. Sekmadienį įvyks tradicinės

Šeštadienio Mokyklos Užbaigtuvės Parke Pereyra

Mokyklos mokiniai renkasi į parapiją 8 val. iš kur bendrai su savo priemonė išvyksime tiesiai į Parke Pereyra.

Vaikų tėvai ir šeimos su vaikais prašomos prisidėti prie šios iškylos, kas savo priemonėmis, kas parapijoje iki 12 gruodžio užsirašydami. Esant blogam orui išvyka atidedama į 20 gruodžio.